

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 29 април 2004 година

който определя специфичните правила за организирането на официалния контрол върху продуктите от животински произход, предназначени за човешка консумация

(ЕО) № 854/2004

(ОВ №. L 155, 30.04.2004, с. 206)

изменен с (ЕО) № 882/2004 (ОН №. L 165, 28. 05. 2004, с. 1)

corrigendum с (ОВ №. L 226, 25.06.2004, с. 83)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

Като взеха предвид Договора за създаването на Европейската общност, и по-специално Член 152, алинея 4 (б) от него,

Като взеха предвид предложението на Комисията ⁽¹⁾,

Като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽²⁾,

След консултации с Комитета за регионите,

В съответствие с процедурата, определена в Член 251 от Договора ⁽³⁾,

Като имат предвид, че:

(ЕС) № 854/2004

(1) Регламент (ЕО) № 852/2004 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁴⁾ определя общите хигиенни правила, които се прилагат за всички хранителни продукти, а Регламент (ЕО) № 853/2004 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁵⁾ определя специфичните хигиенни правила за продуктите от животински произход.

(2) Специфичните правила за официалния контрол върху продуктите от животински произход е необходимо да вземат предвид специфичните аспекти, свързани с тези продукти.

(3) Обхватът на специфичните правила за контрол следва да е точно отражение на обхвата на специфичните хигиенни правила за предприятията за хранителни продукти, предвидени с Регламент (ЕО) № 853/2004. Но Държавите-членки следва също да провеждат необходимия официален контрол, за да прилагат националните правила, създадени в съответствие с изискванията на Член 1, алинея 4 от настоящия Регламент. Те могат да постигнат това като разширят принципите на настоящия Регламент и включат в тяхното поле на действие и тези национални правила.

(4) Официалният контрол върху продуктите от животински произход следва да обхваща всички аспекти от значение за опазване здравето на хората, а при необходимост, и здравето на животните и хуманното отношение към тях. Той следва да се основава на последната налична информация в тази област и затова следва да е възможно да бъде адаптиран при появата на нова информация в тази област.

(5) Законодателството на Общността относно безопасността на храните следва да има научно-обоснована основа. За целта следва да се провеждат консултации с Европейския орган за безопасност на храните винаги, когато е необходимо.

(6) Естеството и честотата на официалния контрол следва да е на базата на оценка на рисковете за здравето на хората, здравето на животните и хуманното отношение към тях, при необходимост, на базата на оценка на типа и количеството на материалите, вложени в процесите, и на съответното предприятие за хранителни продукти.

(7) Необходимостта да се осигури адаптиране на някои специфични правила за контрол чрез процедурата за прозрачност, предвидена с Регламент (ЕО) № 852/2004 и с Регламент (ЕО) № 853/2004, да се осигури гъвкавост, за да се вземат под внимание конкретните потребности на обектите, които използват традиционни методи, малки количества материали или са разположени в райони, подложени на особени географски ограничения. Процедурата следва също да дава възможност да се провеждат пилотни проекти, за да се изпитат нови подходи по отношение на хигиенния контрол върху месото. Но гъвкавостта не трябва да бъде за сметка на целите на хигиената на храните.

(8) Официалният контрол върху производството на месо трябва да верифицира дали предприятията за хранителни продукти спазват хигиенните правила и съблюдават критериите и целите, определени в законодателството на Общността. Такъв официален контрол следва да обхваща одиторските проверки и проверките на място на дейността на предприятията за хранителни продукти, включително и проверките на собствения контрол, упражняван от предприятията за хранителни продукти.

(9) С оглед на специфичните им професионални познания и опит, за професионалните ветеринари е подходящо да извършват одиторски проверки и проверки на място на кланици, обекти за обработване на дивеч и някои предприятия за разфасовка. Държавите-членки следва да имат правомощия да решават кои са най-подходящите служители за извършване на одиторски проверки и проверки на място в другите видове обекти.

(10) Официалният контрол върху производството на живи двучерупкови мекотели и върху рибните продукти е необходим за проверката за съответствие с критериите и целите, определени от законодателството на Общността. Официалният контрол върху производството на живи двучерупкови мекотели следва по-специално да е насочен към трансферните и производствените зони за двучерупкови мекотели и крайния продукт.

(11) Официалният контрол върху производството на сурово мляко е необходим за проверката за съответствие с критериите и целите, определени от законодателството на Общността. Такъв официален контрол следва по-специално да е насочен към фермите за производство на мляко и суровото мляко след събирането му.

(12) Изискванията на настоящия Регламент не следва да се прилагат до влизането в сила на всички части на новото законодателство относно хигиената на храните. Целесъобразно е също да се предвиди срок от 18 месеца между влизането в сила и приложението на новите правила, за да се осигури време за адаптирането на компетентните органи и засегнатите сектори.

(13) Мерките, необходими за въвеждането на настоящия Регламент, следва да се приемат в съответствие с изискванията на Решение на Съвета 1999/468/ЕО от 28 юни 1999г., което определя процедурите за упражняването на изпълнителските правомощия, предоставени на Комисията ⁽⁶⁾.

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

(ЕО) № 882/2004

(1) Хранителните смеси и храните следва да са безопасни и здравословни. Законодателството на Общността съдържа група правила, които осигуряват постигането на тази цел. Тези правила са

достатъчно широки, за да включат производството и пускането на пазара както на хранителни смески, така и на храни.

(2) Основните правила относно законодателството за хранителните смески и храните са определени в Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2002г., който определя общите принципи и изисквания на законодателството за храните, създава Европейския орган за безопасност на храните и определя процедурите по въпросите на безопасността на храните.

(3) Освен тези общи правила, по-специфичното законодателство за хранителните смески и храните обхваща различни области като например хранене на животните, включително и хранителни смески с добавени лекарствени препарати, хигиена на хранителните смески и храните, зоонози, субпродукти от животински произход, остатъчни вещества и замърсители, контрол и премахване на болестите по животните, които оказват въздействие върху здравето на хората, етикетиране на хранителните смески и храните, пестициди, добавки към хранителните смески и храните, витамини, минерални соли, елементи в незначителни количества и други добавки, материали в контакт с храни, изисквания за качеството и състава, питейна вода, йонизация, нови храни и генетично модифицирани организми (ГМО).

(4) Законодателството на Общността относно хранителните смески и храните е разработено на основата на принципа, че предприятията за хранителни смески и хранителни продукти на всички етапи на производство, преработка и разпределение в рамките на фирмите под техен контрол осигуряват съответствие на хранителните смески и храните с изискванията на законодателството относно хранителните смески и храните, които се отнасят за тяхната дейност.

(5) Опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните са важни фактори, които допринасят за качеството и безопасността на храните, за предотвратяване разпространението на болести по животните и за хуманното отношение към животните. Правилата относно тази материя са предвидени в няколко законови акта. Те определят конкретните задължения на физическите и юридическите лица по отношение опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните както и задълженията на компетентните органи.

(6) Държавите-членки следва да прилагат законодателството относно хранителните смески и храните, опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните и да наблюдават и верифицират дали съответните изисквания в него се изпълняват от предприятията за хранителни продукти на всички етапи на производството, преработката и разпределението. За целта следва да се организира официален контрол.

(7) Следователно е необходимо да се създаде на нивото на Общността хармонизирана база от общи правила за организирането на такъв контрол. Необходимо е да се направи оценка с оглед на натрупания опит дали такава обща рамка може да функционира правилно, по-специално в областта на опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните. Следователно е необходимо Комисията да представи доклад, съдържащ необходимите предложения.

(8) По правило тази база на Общността не следва да включва официалния контрол по отношение на организмите, вредни за растенията, и растителните продукти, тъй като този контрол е надлежно обхванат от Директива на Съвета 2000/29/ЕО от 8 май 2000г. относно защитните мерки срещу въвеждането в Общността на организми, вредни за растенията, или растителни продукти и срещу разпространението им в рамките на Общността. Някои аспекти на настоящия Регламент следва, обаче, да се прилагат и за областта на опазване здравето на растенията и по-специално тези от тях, които касаят създаването на многогодишни национални планове за контрол и проверки на място,

извършвани от Общността, в рамките на Държавите-членки и в трети страни. Затова е необходимо съответно да се измени Директива 2000/29/ЕО.

(9) Регламентите на Съвета (ЕИО) № 2092/91 от 24 юни 1991г. относно органичното производство на селскостопански продукти и свързаните с тях указания върху селскостопанските продукти и храните, (ЕИО) № 2081/92 от 14 юли 1992г. относно защитата на географските указания и наименованията за произход за селскостопанските продукти и храните и (ЕИО) № 2082/92 от 14 юли 1992г. относно сертификатите за специфичен характер за селскостопанските продукти и храните съдържат конкретни мерки за проверка на съответствието с изискванията, които се съдържат в тях. Изискванията на настоящия Регламент следва да са достатъчно гъвкави, за да вземат предвид спецификата на тези области.

(10) За проверка на съответствието с правилата относно общото организиране на пазарите на селскостопански продукти (посевни култури, вино, зехтин, плодове и зеленчуци, хмел, мляко и млечни продукти, говеждо и телешко месо, овче месо, козе месо и мед) вече е създадена добре изградена и конкретна система за контрол. Затова настоящият Регламент следва да не се прилага за тези области, още повече че целите на настоящия Регламент се различават от целите, преследвани с контролните механизми за общото организиране на пазарите на селскостопански продукти.

(11) Компетентните органи за извършване на официален контрол следва да отговарят на няколко оперативни критерии, за да гарантират, че са безпристрастни и ефективни. Те трябва да разполагат с достатъчно на брой служители с подходяща квалификация и опит и да притежават необходимите помещения и оборудване за надлежното изпълнение на своите задължения.

(12) Официалният контрол следва да се извършва с помощта на подходящи техники, разработени за тази цел, които включват обичайни проверки по надзора и по-задълбочен контрол като например проверки на място, удостоверявания, одиторски проверки, вземане на проби и изследване на пробите. Правилното използване на тези техники изисква съответстващо обучение на персонала, който извършва официален контрол. Обучение е необходимо също и за да се гарантира, че компетентните органи вземат решения по един и същ начин, по-специално относно прилагането на принципите за анализ на риска и критичните контролни точки (ХАССП).

(13) Официалният контрол следва да се извършва редовно и пропорционално на риска, вземайки под внимание резултатите от проверките, направени от предприятията за хранителни смески и хранителни продукти съгласно програмите за контрол чрез прилагане на системата ХАССП или програмите за осигуряване на качество, когато тези програми са съставени така, че да отговарят на изискванията на законодателството за хранителните смески и храните, и правилата за опазване здравето на животните и хуманно отношение към животните. В случай на съмнение за несъответствие на изискванията следва да се извърши инцидентен контрол. Инцидентен контрол може освен това да се извърши по всяко време, дори когато няма съмнения за несъответствие на изискванията.

(14) Инцидентният контрол следва да се извършва на базата на документираните процедури, за да се гарантира, че контролът се провежда по един и същ начин и качеството му винаги е високо.

(15) Компетентните органи следва да гарантират, че когато в провеждането на официален контрол участват различни контролни звена, са създадени и ефективно се прилагат съответстващи координационни процедури.

(16) Компетентните органи следва също да гарантират, че когато правомощията за провеждане на официален контрол са делегирани от централното ниво на регионално или местно ниво, е създадена ефективна координация между централното ниво и регионалното или местното ниво.

(17) Лабораториите, които участват в анализа на официалните проби, следва да работят в съответствие с приетите международни процедури или производствени стандарти, основани на критерии, и да използват методи на анализ, които доколкото е възможно са узаконени. Тези лаборатории трябва по-специално да имат оборудване, което прави възможно точно да се определят стандартите като например максимално допустими нива на остатъчните вещества, определени от правото на Общността.

(18) Определянето на еталонните лаборатории за Общността и за Държавите-членки следва да допринесе за повишаване на качеството и уеднаквяване на аналитичните резултати. Тази цел може да бъде постигната чрез използването на узаконени аналитични методи, които гарантират наличието на еталонни материали, организирането на сравнителни изпитвания и обучение на персонала на лабораториите.

(19) Дейността на еталонните лаборатории следва да обхваща всички области на законодателството за хранителните смески и храните и опазване здравето на животните, по-специално областите, в които се изисква аналитичните и диагностични резултати да са точни.

(20) За редица дейности, свързани с официалния контрол, Европейският комитет по стандартизация (CEN) е разработил Европейски стандарти, съответстващи на целите на настоящия Регламент. Тези Европейски стандарти се отнасят по-специално за функционирането и оценката на изпитвателните лаборатории и за функционирането и акредитирането на контролните органи. Създадени са също и международни стандарти от Международната организация по стандартизация (ISO) и Международния съюз за чиста и приложна химия (IUPAC). Тези стандарти могат в някои конкретно определени случаи да съответстват на целите на настоящия Регламент, вземайки под внимание факта, че производствените критерии са предвидени в законодателството за хранителните смески и храните, за да осигурят гъвкавост и ефективност по отношение на разходите.

(21) Следва да се вземат мерки за делегиране на правомощия за извършване на специфични контролни задачи от компетентния орган на контролни орган и за определяне на условията, при които може да се осъществи такова делегиране.

(22) Следва да се създадат съответстващи процедури за сътрудничество между компетентните органи във всяка Държава-членки и между Държавите-членки, по-специално когато официалният контрол е показал, че проблемите с хранителните смески и храните обхващат повече от една Държава-членка. За да се улесни изграждането на такова сътрудничество държавите-членки трябва да определят един или няколко органи за връзка, които да изпълняват координираща роля при предаването и получаването на молби за помощ.

(23) Съгласно Член 50 от Регламент (ЕО) № 178/2002 Държавите-членки уведомяват Комисията за наличието на информация, свързана със съществуването на пряк или косвен риск за здравето на хората, произтичащ от храните или от хранителните смески.

(24) От значение е да се създадат еднообразни процедури за контрол на хранителните смески и храните от трети страни, влезли на територията на Общността, вземайки под внимание, че вече са създадени хармонизирани импортни процедури за храните от животински произход по силата на Директива на Съвета 97/78/ЕО и за живите животни по силата на Директива на Съвета 91/496/ЕИО. Съществуващите процедури функционират правилно и следва да се запазят.

(25) Проверките на хранителните смески и храните от трети страни, посочени в Директива 97/78/ЕО, са ограничени само до ветеринарните аспекти. Необходимо е тези проверки да бъдат допълнени с официален контрол върху аспектите, които не са обхванати от ветеринарните

проверки, като например върху добавки, етикетиране, проследимост, информираност относно храните и материалите в контакт с храни.

(26) Законодателството на Общността предвижда също и процедури за контрол върху вноса на хранителни смески по силата на Директива на Съвета 95/53/ЕО от 25 октомври 1995г., която определя принципите залегнали в организирането на официални проверки на място в областта на храненето на животните. Директивата съдържа принципи и процедури, които трябва да се прилагат от Държавите-членки, когато хранителни смески от внос се освобождават за свободно разпространение.

(27) Следва да се създадат правила на Общността, за да се гарантира, че хранителните смески и храните от трети страни се подлагат на официален контрол преди да бъдат освободени освобождават за свободно разпространение в Общността. Следва да се обърне специално внимание на контрола върху вноса на хранителните смески и храните, за които може да има повишен риск от заразяване.

(28) Следва също да се вземат мерки за официален контрол върху хранителните смески и храните, които са влезли на територията на Общността съгласно митнически процедури, които не касаят свободно разпространение, и по-специално тези, които са влезли съгласно митническите процедури, посочени в точките от (б) до (е) на Член 4, алинея 16 от Директива на Съвета (ЕИО) № 2913/92 от 12 октомври 1992г. за създаването на Митнически код на Общността, както и влизането им в свободна зона или свободен склад. Това включва внасянето на хранителни смески и храни от трети страни от пътници в международни транспортни средства и чрез колети, изпратени по пощата.

(29) За целите на официалния контрол върху хранителните смески и храните е необходимо да се определи територията на Общността, на която се прилагат правилата, за да се гарантира, че хранителните смески и храните, внесени на тази територия, се подлагат на контрола, предвиден с настоящия Регламент. Тази територия не е задължително същата като предвидената по Член 299 от Договора или като определената в Член 3 от Регламент (ЕИО) № 2913/92.

(30) За да се осигури по-ефективен контрол върху хранителните смески и храните от трети страни и за да се улесни движението на търговските потоци, може да се наложи да се определят специални гранични пунктове за влизане на хранителните смески и храните от трети страни на територията на Общността. Също така може да се наложи да се изиска предварително уведомяване за пристигането на стоки на територията на Общността. На определените гранични пунктове следва да се осигури достъп до необходимите съоръжения, за да може контролът да се осъществява в границите на разумен период от време.

(31) При създаването на правилата за официален контрол върху хранителните смески и храните от трети страни следва да се гарантира, че компетентните органи и митническите служби ще работят заедно, вземайки под внимание факта, че вече са създадени правила за тази цел с Регламент на Съвета (ЕИО) № 339/93 от 8 февруари 1993г. относно проверките за съответствие с правилата за безопасност на продуктите, когато продуктите са внос от трети страни.

(32) За организирането на официален контрол следва да се осигури наличието на необходимия финансов ресурс. Следователно, компетентните органи на Държавите-членки трябва да могат да налагат такси, за да покрият направените разходи за официален контрол. В процеса на работа компетентните органи на Държавите-членки следва да имат право да определят таксите под формата на фиксирани суми на база направени разходи и с оглед на конкретното състояние на обекта. Когато на операторите се налагат такси, следва да се прилагат общи принципи. Затова е необходимо да се предвидят критерии за определяне нивото на таксите за проверка на място. Относно таксите, прилагани за контрол на вноса, е целесъобразно директно определяне на

ставките за основните вносни стоки с оглед на осигуряването на еднакво прилагане на тези такси и за да се избегнат търговските изкривявания.

(33) Законодателството на Общността относно хранителните смески и храните предвижда регистрация или одобряване на някои фирми за хранителни смески и храни от компетентния орган. Това е предвидено с Регламент (ЕО) № 852/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004г. относно хигиената на хранителните продукти, Регламент (ЕО) № 853/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004г., който определя специфичните санитарно-хигиенни правила за храните от животински произход, Директива на Съвета 95/69/ЕО от 22 декември 1995г., която определя условията и реда за одобряването и регистрацията на някои обекти и посредници, опериращи във фуражния сектор, и бъдещото регламентиране на хигиената на хранителните смески. Необходимо е да се въведат процедури, за да се гарантира, че регистрацията и одобряването на фирмите за хранителни смески и храни се извършват по ефективен и прозрачен начин.

(34) За да създадат глобален и еднакъв подход към официалния контрол Държавите-членки следва да изготвят и приведат в изпълнение многогодишни национални планове за контрол в съответствие с общите насоки, изготвени на нивото на Общността. Насоките следва да спомогнат за създаването на съгласувани национални стратегии, и за определянето на приоритетите на базата на риска и най-ефективните процедури за контрол. Стратегия, изготвена на нивото на Общността, следва да осигури прилагането на изчерпателен, единен подход към осъществяването на контрола. С оглед на незадължителния характер на някои технически насоки, които ще се създадат, е целесъобразно те да бъдат създадени чрез консултативни процедури на комитетите.

(35) Многогодишните национални планове за контрол следва да обхващат законодателството за хранителните смески и храните, както и законодателството за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните.

(36) Многогодишните национални планове за контрол следва да създадат солидна база за извършването на контрол в Държавите-членки от страна на контролните служби на Комисията. Плановете за контрол следва да осигурят възможност за контролните служби на Комисията да удостоверят дали официалният контрол в Държавите-членки е организиран в съответствие с критериите, предвидени с настоящия Регламент. При необходимост и по-специално, когато одиторска проверка в Държавите-членки покаже слабости или провали в сравнение с многогодишните национални планове за контрол, следва да се извършат подробни проверки на място и одиторски проверки.

(37) От Държавите-членки следва да се изисква да представят годишен доклад на Комисията, съдържащ информация относно изпълнението на многогодишните национални планове за контрол. Докладът следва да представи резултатите от официалния контрол и одиторските проверки, проведени през предходната година, а при необходимост, и актуализирана версия на първоначалния план за контрол в отговор на резултатите.

(38) Контролът от страна на Общността в Държавите-членки следва да даде възможност на контролните служби на Комисията да установят дали законодателството за хранителните смески и храните и законодателството за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните се изпълнява по еднообразен и правилен начин в цялата Общност.

(39) Контролът от страна на Общността в трети страни е необходим, за да се провери съответствието или равностойността на законодателството за хранителните смески и храните както и законодателството за опазване здравето на животните, а при необходимост, и хуманното отношение към животните. От третите страни също може да бъде поискано да предоставят информация за техните системи за контрол. Тази информация, която следва да бъде изградена на

основата на насоките на Общността, следва да формира базата за последващия контрол от страна на Комисията, който следва да се проведе в рамките на мултидисциплинарна рамка, обхващаща основните сектори, които осъществяват износ за Общността. Това развитие следва да създаде възможност за опростяване на съществуващия режим и разширяване на сътрудничеството за по-ефективен контрол, което ще доведе до улесняване движението на търговските потоци.

(40) За да се гарантира, че вносните стоки съответстват на или са равностойни на законодателството на Общността за хранителните смески и храните, е необходимо да се създадат процедури, които позволяват определянето на импортните условия и сертификационните изисквания при необходимост.

(41) Нарушенията на законодателството за хранителните смески и храните както и правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните могат да представляват заплаха за здравето на хората, здравето на животните и хуманното отношение към животните. Тези нарушения следва да подлежат на ефективни, разубеждаващи и пропорционални мерки на национално ниво в цялата Общност.

(42) Мерките следва да включват административни мерки от страна на компетентните органи в Държавите-членки, които следва да са създали процедури за целта. Предимството на тези процедури е, че могат да се вземат бързи мерки, за да се възстанови положението.

(43) Операторите следва да имат право на обжалване на решенията, взети от компетентните органи в резултат на официалния контрол, и да бъдат информирани за това право.

(44) Следва да се вземат под внимание особените потребности на развиващите се страни, и по-специално на най-неразвитите страни, и да се въведат мерки за тази цел. Комисията следва да поеме ангажимент да подкрепя развиващите се страни относно безопасността на хранителните смески и храните, която е важен елемент на здравето на хората и развитието на търговията. Тази подкрепа следва да се организира в контекста на политиката на Общността за развитие на сътрудничеството.

(45) Правилата, които се съдържат в настоящия Регламент, укрепват подхода на хоризонталната интеграция, необходима за провеждането на съгласувана политика за контрол върху безопасността на хранителните смески и храните, опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните. Но следва да се създаде възможност за разработването на специфични правила за контрол при необходимост, например за определянето на максимално допустимите нива на остатъчните вещества за някои замърсители на нивото на Общността. Също така, следва да се запазят съществуващите по-специфични правила в областта на контрола върху хранителните смески и храните, опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните. Те включват по-специално следните актове: Директива 96/22/ЕО Директива на Съвета 96/22/ЕО от 29 април 1996г. относно забраната върху използването в, Директива 96/23/ЕО, Регламент (ЕО) № 854/2004, Регламент (ЕО) № 999/2001, Регламент (ЕО) № 2160/2003, Директива 86/362/ЕИО, директива 90/642/ЕИО и правилата за приложение, произтичащи от нея, Директива 92/1/ЕИО, Директива 92/2/ЕИО, и актовете относно контрола върху заболяванията по животните като шап, треска по прасетата и др., както и изискванията към официалния контрол върху хуманното отношение към животните.

(46) Настоящият Регламент обхваща области, които вече са обхванати от някои актове, които са в сила понастоящем. Затова е необходимо да се отменят по-специално следните актове относно контрола върху хранителните смески и храните и да се заменят с правилата на настоящия Регламент: Директива 70/373/ЕИО; Директива 85/591/ЕИО; Директива 89/397/ЕИО; Директива 93/99/ЕИО; Решение 93/383/ЕИО; Директива 95/53/ЕО; Директива 96/43/ЕО; Решение 98/728/ЕО и Решение 1999/313/ЕО.

(47) Като се има предвид настоящия Регламент, следва да се изменят Директиви 96/23/ЕО, 97/78/ЕО и 2000/29/ЕО.

(48) Тъй като целта на настоящия Регламент, да осигури преди всичко хармонизиран подход към официалния контрол, не може да бъде постигната в достатъчна степен от Държавите-членки и поради това може, по причина на своята сложност, трансгранично естество и, по отношение на вноса на хранителни смеси и храни, международно естество, да бъде въведена по-успешно на нивото на Общността, Общността може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарността, определен в Член 5 от Договора. В съответствие с пропорционалния принцип, определен в упоменатия Член, настоящия Регламент не излиза извън необходимото за постигането на тази цел.

(49) Мерките, необходими за приложението на настоящия Регламент, следва да се приемат в съответствие с изискванията на Директива на Съвета 1999/468/ЕО от 28 юни 1999г., която определя процедурите за осъществяването на изпълнителските правомощия, предоставени на Комисията,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ,

ГЛАВА I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

Поле на действие

1. Настоящият Регламент определя специфичните правила за организирането на официален контрол върху продуктите от животински произход.

1а. Настоящият Регламент се прилага в допълнение към Регламент (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004г. относно извършването на официален контрол с цел осигуряване на проверка за съответствие със законодателството за хранителните смеси и храните и правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните (*)**.

2. Той се прилага само по отношение на дейности и лица, за които се прилага Регламент (ЕО) № 853/2004.

3. Осъществяването на официален контрол в съответствие с настоящия Регламент не накърнява първичната правна отговорност на предприятията за хранителни продукти за осигуряване безопасността на храните, предвидена с Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2002г., който определя общите принципи и изисквания на законодателството за храните⁽¹⁾, и гражданската и наказателна отговорност, възникваща при нарушаване на техните задължения.

(*) ОВ L 165, 30.4.2004, с. 1.

** Забележка от MediaLex: 1а има законна сила от 01.01.2006.

Член 2

Определения

1. По смисъла на настоящия Регламент се прилагат следните определения:

- (а) "официален контрол" е всяка форма на контрол, която се извършва от компетентния орган за проверка на съответствието със законодателството за храните, включително и правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните; *
- (б) "проверка" е проверяване чрез проучване и представяне на обективни доказателства дали са били изпълнени точно определени изисквания; *
- (в) "компетентен орган" е централен орган на Държава-членка, правоспособен да извършва ветеринарни проверки или всеки орган, на който той е делегирал такава правоспособност;
- (г) "одиторска проверка" е систематично и независимо проучване, за да се определи дали дадени дейности и свързаните с тях резултати съответстват на планираните мерки и дали тези мерки са ефективно изпълнени и подходящи за постигане на целите; *
- (д) "проверка на място" е проучване на предприятията за хранителни продукти, животните и храните, и преработката им, на техните управленски и производствени системи, включително и документи, изпитване на готовата продукция и хранителните практики, както и на произхода и местоназначението на вложените материали и произведената продукция за проверка на съответствието със законовите изисквания във всички случаи; *
- (е) "официален ветеринар" е ветеринар с необходимия ценз, в съответствие с настоящия Регламент, за да действа в това си качество, който е назначен от компетентния орган;
- (ж) "одобрен ветеринар" е ветеринар, определен от компетентния орган за извършването на конкретен официален контрол във фермите от негово име;
- (з) "официален помощник" е лице, с необходимия ценз, в съответствие с настоящия Регламент, за да действа в това си качество, което е назначено от компетентния орган и което работи съгласно разпоредбата и на отговорност на официален ветеринар;

и

(и) "здравна маркировка" е знак, който показва, че когато е поставен е бил извършен официален контрол в съответствие с изискванията на настоящия Регламент.

2. Прилагат се при необходимост и определенията, дадени в следните Регламенти:

(а) Регламент (ЕО) № 178/2002;

(б) определенията за "животински субпродукти", "предаваеми спонгоформени енцефалопатии" и "специфициран рисков материал", дадени в Регламент (ЕО) № 1774/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 3 октомври 2002г., който определя здравните правила за животинските субпродукти, които не са предназначени за човешка консумация (⁸);

(б)(а) Регламент (ЕО) № 882/2004.**

(в) Регламент (ЕО) № 852/2004, с изключение на определението за "компетентен орган";

and

(г) Регламент (ЕО) № 853/2004.

* Забележка от MediaLex: подточки (а), (б), (г) и (д) имат законна сила до 01.01.2006

** Забележка от MediaLex: подточка (б)(а) има законна сила от 01.01.2006

ОФИЦИАЛЕН КОНТРОЛ ПО ОТНОШЕНИЕ НА ОБЕКТИ НА ОБЩНОСТТА

Член 3

Одобряване на обектите

1. (а) Когато законодателството на Общността изисква одобряване на обектите, компетентният орган прави посещение на място. Той одобрява обекта за определените дейности само ако предприятието за хранителни продукти е показало, че отговаря на съответните изисквания на Регламенти (ЕО) № 852/2004 и (ЕО) № 853/2004 и другите изисквания в съответната област на законодателството за храните.

(б) Компетентният орган може да даде условно одобряване ако от посещението на място е ясно, че обектът отговаря на всички изисквания към инфраструктурата и оборудването. Той дава пълно одобряване само ако стане ясно от ново посещение на място, направено в срок от три месеца от даването на условно одобряване, че обектът отговаря на другите изисквания, посочени в (а). Ако е постигнат безспорен напредък, но обектът все още не отговаря на всички упоменати изисквания, компетентният орган може да удължи условното одобряване. Но условното одобряване не може да бъде за срок по-дълъг от шест месеца. *

* Забележка от MediaLex: алинея 1 се чете както следва от 01.01.2006:

"1. Компетентните органи одобряват обектите когато и както е определено в Член 31, алинея 2 от Регламент (ЕО) № 882/2004".

2. Когато става въпрос за кораби-фабрики и кораби-хладилници, които пътуват под флага на Държава-членка, максималните срокове от три и шест месеца, приложими за условното одобряване на другите обекти, могат да бъдат удължени при необходимост. Но условното одобряване не може да е за срок по-дълъг от 12 месеца. Проверките на място на такива кораби се извършват съгласно определеното в Приложение III.

3. Компетентният орган дава на всеки одобрен обект, включително и тези с условно одобряване, номер за одобряване, към който могат да се добавят кодове за типа на произведените продукти от животински произход. За пазарите на едро, към номера за одобряване може да се добави втори номер, който показва обекта или групата обекти, които продават или произвеждат продукти от животински произход.

4. (а) Компетентният орган подлага на преглед одобряването на обектите, когато извършва официален контрол в съответствие с Членовете от 4 до 8.*

(б) Ако компетентният орган открие сериозни недостатъци или се е налагало да спира многократно производството в даден обект и предприятието за хранителни продукти не е в състояние да предостави достатъчно гаранции относно производството в бъдеще, компетентният орган инициира процедури за отмяна на одобряването на обекта. Компетентният орган може обаче временно да прекрати одобряването на обекта ако предприятието за хранителни продукти е в състояние да гарантира, че ще реши проблема с недостатъците в разумен срок.*

(в) Когато става въпрос за пазарите на едро, компетентният орган може да отмени или временно да прекрати одобряване на някои обекти или групи обекти.

5. Алинеи 1, 2 и 3 се прилагат за:

(а) обекти, които са започнали да пускат продукти от животински произход на пазара на датата или след датата на приложение на настоящия Регламент;

и

(б) обекти, които са пускали и пускат продукти от животински произход на пазара, но за които не е имало изискване за одобряване. Във втория случай задължителното посещение на място на компетентния орган съгласно алинея 1 се организира възможно най-бързо.

Алинея 4 се прилага също и за одобрени обекти, които са пускали продукти от животински произход на пазара в съответствие със законодателството на Общността непосредствено преди приложението на настоящия Регламент.

6. Държавите-членки поддържат актуализирани списъци на одобрените обекти със съответните номера за одобряване и друга важна информация и ги предоставят на другите Държави-членки и на обществеността по начин, определен в съответствие с процедурата, посочена в Член 19, алинея 2. *

* Забележка от MediaLex: Има законна сила до 01.01.2006г.

Член 4

Общи принципи за официалния контрол по отношение на всички продукти от животински произход в областта на материята, уредена с настоящия Регламент

1. Държавите-членки осигуряват предоставянето от предприятията за хранителни продукти на цялата необходима помощ, за да гарантират, че официалният контрол, провеждан от компетентния орган, ще бъде ефективно извършен. Те по-специално осигуряват:

- предоставянето на достъп до сгради, помещения, инсталации или друга инфраструктура;
- предоставянето на достъп до документите и архива, съгласно изискванията на настоящия Регламент, или тези, които компетентният орган счита за необходими, за да направи оценка на ситуацията.

2. Компетентният орган провежда официален контрол, за да провери съответствието на предприятията за хранителни продукти с изискванията на:

(а) Регламент (ЕО) № 852/2004;

(б) Регламент (ЕО) № 853/2004;

и

(в) Регламент (ЕО) № 1774/2002.

3. Официалният контрол, посочен в алинея 1, включва:

(а) одиторски проверки на добрите хигиенни практики и процедурите на основата на анализ на риска и критичните контролни точки (ХАССП);

(б) официалния контрол, определен в Членовете от 5 до 8;

и

(в) всички конкретни одиторски задачи, посочени в Приложенията.

4. Одиторските проверки на добрите хигиенни практики удостоверяват дали предприятията за хранителни продукти прилагат постоянно и правилно процедурите по отношение най-малкото на следното:

(а) проверките на информацията за хранителната верига;

- (б) проектирането и поддържането на помещенията и оборудването;
- (в) хигиената преди експлоатация, по време на експлоатация и след експлоатация;
- (г) личната хигиена;
- (д) обучението, свързано с хигиенните правила и работните процедури;
- (е) контрола върху вредителите;
- (ж) качеството на водата;
- (з) температурния контрол;

и

(и) контрола върху храните, които влизат и излизат от обекта и придружаващата ги информация.

5. Одиторските проверки на процедурите, базирани на ХАССП, удостоверяват дали предприятията за хранителни продукти прилагат непрекъснато и правилно тези процедури, с оглед по-специално да се убедят, че процедурите осигуряват гаранциите, определени в Раздел II на Приложение II към Регламент (ЕО) № 853/2004. Те по-специално определят дали процедурите гарантират във възможната степен, че продуктите от животински произход:

- (а) отговарят на микробиологичните критерии, предвидени със законодателството на Общността;
- (б) отговарят на изискванията на законодателството на Общността към остатъчните вещества, замърсителите и забранените вещества;

и

(в) не съдържат физически опасности, като например чужди тела.

Когато, в съответствие с Член 5 от Регламент (ЕО) № 852/2004, предприятие за хранителни продукти използва процедури, определени в ръководството за прилагане принципите на ХАССП, вместо да създаде свои собствени конкретни процедури, одиторската проверка обхваща и правилното използване на ръководството.

6. Проверката на съответствието с изискванията на Регламент (ЕО) № 853/2004 относно поставянето на идентификационна маркировка се извършва във всички обекти, одобрени в съответствие с упоменатия Регламент, в допълнение към проверката на съответствието с другите изисквания за проследимост.

7. Когато става въпрос за кланици, обекти за обработване на дивеч и предприятия за разфасовка, които пускат на пазара прясно месо, одиторските задачи, посочени в алинеи 3 и 4, се извършват от официален ветеринар.

8. При извършването на одиторски задачи компетентният орган полага специална грижа за да:

- (а) определи дали персоналят и неговата дейност в обекта на всички етапи на производствения процес отговарят на изискванията в тази област в Регламентите, посочени в алинея1(а) и (б). В подкрепа на одиторската проверка компетентният орган може да направи експлоатационно изпитване, за да установи дали изпълнението на работата от персонала отговаря на конкретни параметри;
- (б) провери документацията на предприятието за хранителни продукти в съответната област;
- (в) вземе проби за лабораторно изследване при необходимост;

и

(г) документира разгледаните елементи и заключенията от одиторската проверка.

9. Естеството и честотата на осъществяване на одиторски задачи за отделния обект зависи от оценката на риска. За целта компетентният орган извършва редовно оценка на:

- (а) рисковете за здравето на хората, а при необходимост, и на животните;
- (б) когато става въпрос за кланици, аспектите на хуманното отношение към животните;
- (в) типа и количеството на материалите, вложени в извършваните процеси;

и

(г) историята на предприятието за хранителни продукти относно съответствието му с разпоредбите на законодателството за храните.

Член 5

Прясно месо

Държавите-членки гарантират, че официалният контрол по отношение на прясното месо се извършва в съответствие с изискванията на Приложение I.

1. Официалният ветеринар извършва одиторски задачи в кланици, обекти за обработване на дивеч и предприятия за разфасовка, които пускат на пазара прясно месо в съответствие с общите изисквания на Раздел I, Глава II на Приложение I, и със специфичните изисквания на Раздел IV, по-специално към:

- (а) информацията за хранителната верига;
- (б) проверката на място преди настъпване на смъртта;
- (в) хуманното отношение към животните;
- (г) проверката на място след настъпване на смъртта;
- (д) конкретен рисков материал и други животински субпродукти;

и

(е) лабораторните изпитвания.

2. Поставянето на здравната маркировка върху трупите на домашни копитни животни, дивечови бозайници, отглеждани в стопанства, които не са лагоморфни, и едър дивеч както и върху половини на трупове, четвъртини и парчета, получени чрез разфасовка на половини на три цели парчета, се извършва в кланици и обекти за обработване на дивеч в съответствие с изискванията на Раздел I, Глава III на Приложение I. Здравната маркировка се поставя от или на отговорността на официалния ветеринар, когато официалният контрол не е установил наличието на недостатъци, които биха могли да направят месото негодно за човешка консумация.

3. След провеждането на контрола, упоменат в точки 1 и 2, официалният ветеринар взема необходимите мерки, посочени в Приложение I, Раздел II, по-специално относно:

- (а) съобщаването на резултатите от проверката на място;
- (б) решенията, засягащи информацията за хранителната верига;
- (в) решенията, засягащи живите животни;
- (г) решенията, засягащи хуманното отношение към животните;

и

(д) решенията, засягащи месото.

4. Официалните помощници могат да помагат на официалните ветеринари за официалния контрол, провеждан в съответствие с изискванията на Раздели I и II в Приложение I, определени в Раздел III, Глава I. В този случай те работят като част от независим екип.

5. (а) Държавите-членки гарантират, че разполагат с достатъчно официален персонал, за да проведат официалния контрол, изискван съгласно Приложение I с честотата, определена в Раздел III, Глава II.

(б) За определянето на броя на официалния персонал, който трябва да присъства на кланичната линия, за всяка отделна кланица се прилага подход, базиран на оценката на риска. Броят на участващия официален персонал се определя от компетентния орган и трябва да е такъв, че да бъдат изпълнени всички изисквания на настоящия Регламент.

6. (а) Държавите-членки могат да разрешат персонала на кланиците да оказва помощ при официалния контрол като изпълнява някои конкретни задачи под надзора на официалния ветеринар по отношение на производството на месо от домашни птици и лагоморфни в съответствие с изискванията на Приложение I, Раздел III, Глава III, част А. Когато дават такова разрешение, те гарантират, че персоналят, изпълняващ такива задачи:

(i) има необходимия ценз и преминава през обучение в съответствие с упоменатите разпоредби;

(ii) работи отделно от персонала, участващ в производството;

и

(iii) докладва всеки недостатък на официалния ветеринар.

(б) Държавите-членки могат също да разрешат персонала на кланиците да изпълнява конкретни задачи във връзка с вземането на проби и изпитването им в съответствие с изискванията на Приложение I, Раздел III, Глава III, част Б

7. Държавите-членки гарантират, че официалните ветеринари и официалните помощници имат необходимия ценз и преминават през обучение в съответствие с изискванията на Приложение I, Раздел III, Глава IV.

Член 6

Живи двучерупкови мекотели

Държавите-членки гарантират, че производството и пускането на пазара на живи двучерупкови мекотели, живи бодлокожи, живи туникати и живи морски коремоноги минава през официален контрол, описан в Приложение II.

Член 7

Рибни продукти

Държавите-членки гарантират, че официалният контрол върху рибните продукти се извършва в съответствие с изискванията на Приложение III.

Член 8

Сурово мляко и млечни продукти

Държавите-членки гарантират, че официалният контрол върху суровото мляко и млечните продукти се извършва в съответствие с изискванията на Приложение IV.

Член 9*

Мерки в случай на несъответствие

1. Когато компетентният орган открие несъответствие с Регламентите, посочени в Член 4, алинея (2)(а) и (б), той взема мерки, за да гарантира, че предприятието за хранителни продукти ще изправи допуснатото нарушение. Когато взема решение относно мярката, която ще приложи, компетентният орган взема под внимание естеството на несъответствието и историята на предприятието за хранителни продукти относно несъответствието му със законовите разпоредби.

2. Тези мерки при необходимост включват:

(а) налагането на санитарни процедури или друга коригираща мярка, считани за необходими за осигуряването на безопасност на продуктите от животински произход или съответствие със законовите изисквания в съответната област;

(б) налагането на ограничение или забрана за пускане на пазара, внос или износ на продукти от животински произход;

(в) наблюдение или, при необходимост, заповед за бракуване, изтегляне и/или унищожаване на продукти от животински произход;

(г) разрешение за използване на продукти от животински произход за други цели, които не са тези, за които са били първоначално предназначени;

(д) временно спиране на дейността или затваряне на цялото предприятие за хранителни продукти или част от него за необходимия срок;

(е) временно прекратяване или отмяна на одобряването на обекта;

(ж) когато става въпрос за пратки от трети страни, изземване, последвано от унищожаване на стоките или повторно експедиране.

(з) друга мярка, считана за подходяща от компетентния орган.

3. Компетентният орган предоставя на предприятието за хранителни продукти, или на негов представител, следното:

(а) писмено уведомление за решението си относно мярката, която следва да се приложи в съответствие с изискванията на алинея 1, заедно с мотивите за решението;

и

(б) информация относно правата за обжалване на такива решения и приложимата процедура и срокове.

При необходимост компетентният орган уведомява също и компетентния орган на Държавата-членка, която е експедитор на стоката за своето решение.

* Забележка от MediaLex: Има законна сила до 01.01.2006г.

ГЛАВА III

ПРОЦЕДУРИ ОТНОСНО ИЗНОСА

Член 10*

Общи принципи и условия

За да се осигури еднообразно приложение на принципите и условията, предвидени в Член 11 от Регламент (ЕО) № 178/2002, се прилагат процедурите, предвидени в настоящата глава.

** Забележка от MediaLex: Член 10 се чете както следва от 01.01.2006г.*

"Член 10

За да се осигури еднообразно приложение на принципите и условията, предвидени в Член 11 от Регламент (ЕО) № 178/2002 и Раздел IV, Глава II от Регламент (ЕО) № 882/2004, се прилагат процедурите, предвидени в настоящата глава."

Член 11*

Списък на трети страни и части от трети страни, от които е разрешен вносът на определени продукти от животински произход

1. Продукти от животински произход се внасят само от трета страна или част от трета страна, която фигурира в списък, съставен и актуализиран в съответствие с процедурата, посочена в Член 19, алинея 2.

2. Трета страна фигурира в такива списъци, само ако в нея е проведен контрол на Общността, който показва, че компетентният орган предоставя достатъчно гаранции, определени в алинея 4. Трета страна може да фигурира в такива списъци без в нея да е проведен контрол на Общността, ако:

(а) рискът, определен в съответствие с Член 18, алинея 18 не го изисква;

и

(б) е определено, когато се взема решението за включване на дадена трета страна в списък в съответствие с алинея 1, че друга информация показва, че компетентният орган предоставя достатъчни гаранции.

3. Списъците, изготвени в съответствие с настоящия Член, могат да бъдат обединявани с други списъци, изготвени за обществени цели или цели, свързани с опазване здравето на животните.

4. При изготвянето и актуализирането на списъците по-специално се вземат под внимание критериите, изброени в Членове 46 и 48, алинея 3 от Регламент (ЕО) № 882/2004. Вземат се също под внимание и:

(а) законодателството на третата страна в областта на:

(i) продуктите от животински произход,

(ii) използването на ветеринарно-медицински продукти, включително и правилата за забрана или разрешение на тези продукти, тяхното разпределение, пускането им на пазара и правилата, обхващащи назначаването и проверките на място;

и

(iii) приготвянето и използването на хранителни смеси, включително и процедурите за използване на добавки и приготвянето и използването на хранителни смеси с добавени лекарства, както и качеството на хигиената на суровините, използвани за приготвянето на хранителни смеси, и на крайния продукт;

(б) организирането на компетентните органи на третите страни, техните правомощия и независимост, надзорът, на който подлежат и правото, което имат ефективно да налагат приложимото законодателство;

- (в) обучението на персонала да извършва официален контрол;
 - (г) ресурсите, включително диагностичните апарати, с които разполагат компетентните органи;
 - (д) съществуването и използването на документни процедури за контрол и системи за контрол базирани на приоритетите;
 - (е) при необходимост, здравето състояние на животните и процедурите за уведомяване на Комисията и съответните международни органи за огнища на зарази по животните;
 - (ж) обсега и действието на официалния контрол върху вноса на животни и продукти от животински произход;
 - (з) обезпечението, която третата страна може да даде за съответствие с или равностойност на изискванията на Общността;
 - (и) хигиенните условия на производството, обработването, съхраняването и експедирането действително прилагани за продуктите от животински произход, предназначени за Общността;
 - (й) опитът в областта на маркетинга на продукти от третата страна и резултатите от проведения контрол върху вноса;
 - (к) резултатите от контрола на Общността, проведен в третата страна, по-специално резултатите от оценката на компетентния орган и мерките, взети от компетентните органи предвид на препоръките, изпратени до тях, след проведен контрол на Общността;
 - (л) съществуването, изпълнението и предадената информация за одобрената програма за контрол върху зоонозите;
- и
- (м) съществуването на одобрената програма за контрол върху остатъчните вещества, нейното изпълнението и предадената информация за нея.

5. Комисията взема мерки за предоставяне на обществеността на актуализирани варианти на всички списъци, изготвени и актуализирани в съответствие с изискванията на настоящия Член.

* Забележка от MediaLex: Член 11 се чете както следва от 01.01.2006г.

"Член 11

Списък на трети страни и части от трети страни, от които е разрешен вносът на определени продукти от животински произход

1. Продукти от животински произход се внасят само от трета страна или част от трета страна, която фигурира в списък, съставен и актуализиран в съответствие с процедурата, посочена в Член 19, алинея 2.
2. Трета страна фигурира в такива списъци, само ако в нея е проведен контрол на Общността, който показва, че компетентният орган предоставя достатъчно гаранции, определени в Член 48, алинея 3 от Регламент (ЕО) № 882/2004. Трета страна може обаче да фигурира в такива списъци без в нея да е проведен контрол на Общността, ако:
 - (а) рискът, определен в съответствие с Член 46, алинея 3(а) от Регламент (ЕО) № 882/2004, не го изисква;

и

(б) е определено, когато се взема решението за включване на дадена трета страна в списък в съответствие с алинея 1, че друга информация показва, че компетентният орган предоставя достатъчни гаранции.

3. Списъците, изготвени в съответствие с настоящия Член, могат да бъдат обединявани с други списъци, изготвени за обществени цели или цели, свързани с опазване здравето на животните.

4. При изготвянето и актуализирането на списъците по-специално се вземат под внимание критериите, изброени в Членове 46 и 48, алинея 3 от Регламент (ЕО) № 882/2004. Вземат се под внимание също и:

(а) законодателството на третата страна в областта на:

(i) продуктите от животински произход,

(ii) използването на ветеринарно-медицински продукти, включително и правилата за забрана или разрешение на тези продукти, тяхното разпределение, пускането им на пазара и правилата, обхващащи назначаването и проверките на място;

и

(iii) приготвянето и използването на хранителни смески, включително и процедурите за използване на добавки и приготвянето и използването на хранителни смески с добавени лекарства, както и качеството на хигиената на суровините, използвани за приготвянето на хранителни смески, и на крайния продукт;

(б) заличава се

(в) заличава се

(г) заличава се

(д) заличава се

(е) заличава се

(ж) заличава се

(з) заличава се

(и) хигиенните условия за производството, обработването, съхраняването и експедирането, действително прилагани за продуктите от животински произход, предназначени за Общността;

(й) опитът в областта на маркетинга на продукти от третата страна и резултатите от проведения контрол върху вноса;

(к) резултатите от контрола на Общността, проведен в третата страна, по-специално резултатите от оценката на компетентния орган и мерките, взети от компетентните органи предвид на препоръките, изпратени до тях, след проведен контрол на Общността;

(л) съществуването, изпълнението и предадената информация за одобрената програма за контрол върху зоонозите;

и

(м) съществуването, изпълнението и предадената информация за одобрената програма за контрол върху остатъчните вещества.

5. Комисията взема мерки за предоставяне на актуализирани варианти на всички списъци, изготвени и актуализирани в съответствие с изискванията на настоящия Член, на обществеността."

Член 12

Списък на обектите, от които е разрешен вносът на определени продукти от животински произход

1. Продукти от животински произход могат да се внасят в Общността, само ако са експедирани от и получени в обекти, които фигурират в списъци, изготвени и актуализирани в съответствие с изискванията на настоящия Член, освен:

(а) когато, по преценка за всеки отделен случай, е решено, в съответствие с процедурата, посочена в Член 19, алинея 2, че гаранциите, които дадената трета страна предоставя относно вноса на определени продукти от животински произход, са такива, че процедурата, предвидена по настоящия Член, не е необходима за осигуряване на съответствие с изискванията на алинея 2;

и

(б) в случаите, определени в Приложение V.

Освен това, вносът в Общността на прясно месо, мляно месо, предварително обработено месо, месни продукти и механично отделено месо (МОМ) е разрешен, само ако те са произведени от месо, получено в кланици и предприятия за разфасовка, които фигурират в списъци, изготвени и актуализирани в съответствие с изискванията на настоящия Член, или в одобрени обекти в Общността.

2. Обект може да бъде поставен в такъв списък, само ако компетентният орган на третата страна на произход гарантира, че:

(а) даденият обект, заедно с обектите, обработващи суровината от животински произход, която се използва за производството на съответните продукти от животински произход, съответства на изискванията на Общността в съответната област, по-специално изискванията на Регламент (ЕО) № 853/2004, или на изискванията, които са били определени като равностойни на тях, когато се решава дадената трета страна да бъде добавена към съответния списък в съответствие с Член 11;

(б) официален инспекторат в дадената трета страна упражнява надзор над обектите и предоставя на Комисията, при необходимост, цялата информация, свързана с надзора на обектите, доставящи суровините;

и

(в) и разполага с реални правомощия да спре износа от обектите за Общността в случай, че обектите не отговарят на изискванията, посочени в (а).

3. Компетентните органи в трети страни, които фигурират в списъци, изготвени и актуализирани в съответствие с изискванията на Член 11, гарантират, че списъците на обектите, посочени в алинея 1, са съставени, актуализирани и предадени на Комисията.

4. (а) Комисията редовно уведомява лицата за контакт, определени за целта от Държавите-членки, относно новите и актуализираните списъци, които е получила от компетентните органи на заинтересованите трети страни в съответствие с изискванията на алинея 3.

(б) Ако не се направят възражения от страна на Държава-членка относно новия или актуализирания списък в срок от 20 работни дни от уведомлението на Комисията, вносът от обектите, които фигурират в списъка 10 работни дни след деня, в който Комисията осигурява обществен достъп до списъка, се разрешава.

(в) Когато поне една Държава-членка направи писмени бележки или когато счита, че е необходимо да се измени списъкът предвид на информацията, която се съдържа в докладите от

проверките в Общността, или уведомление по системата за бърза сигнализация, Комисията информира всички Държави-членки и включва точката в дневния ред на следващото заседание на съответната секция на Постоянната комисия за хранителната верига и опазване здравето на животните за решение, при необходимост, в съответствие с процедурата, посочена в Член 19, алинея 2.

5. Комисията взема мерки за предоставяне на актуализирани варианти на всички списъци на обществеността.

Член 13

Живи двучерупкови мекотели, бодлокожи, туникати и морски коремоноги

1. Въпреки Член 12, алинея 1(b), живите двучерупкови мекотели, бодлокожите, туникати и морските коремоноги са с произход от производствени зони в трети страни, които фигурират в списъци, съставени и актуализирани в съответствие с изискванията на Член 12.

2. Изискванията на алинея 1 не се прилагат за пектинидите, събирани извън пределите на класифицираните производствени зони. Официалният контрол по отношение на пектинидите се извършва в съответствие с изискванията на Приложение II, Глава III.

3. (а) Преди да се изготвят списъците, посочени в алинея 1, специално внимание се обръща на гаранциите, които компетентният орган на третата страна може да даде относно съответствието с изискванията на настоящия Регламент за класификацията и контрола на производствените зони.

(б) Преди да се изготвят тези списъци се провежда посещение с цел проверка на място от страна на Общността, освен ако:

(i) рискът, определен в съответствие с Член 18, алинея 18 не го изисква;

и

(ii) е определено, когато се взема решението за включване на дадена производствена зона в списък в съответствие с алинея 1, че друга информация показва, че компетентният орган предоставя необходимите гаранции.

4. Комисията взема мерки за предоставяне на актуализирани варианти на всички списъци, изготвени и актуализирани в съответствие с изискванията на настоящия Член, на обществеността."

Член 14

Документи

1. Документ, отговарящ на условията, определени в Приложение IV, придружава пратките с продукти от животински произход, когато те представляват внос в Общността.

2. Документът удостоверява, че продуктите отговарят на:

(а) изискванията, предвидени за тези продукти в съответствие с Регламент (ЕО) № 852/2004 и Регламент (ЕО) № 853/2004 или с разпоредби, които са равностойни на тези изисквания;

и

(б) специалните импортни условия, създадени в съответствие с изискванията на Член 18, алинея 19.*

Забележка от MediaLex: Член 14, алинея 2(b) се чете както следва от 01.01.2004г.

"(б) специалните импортни условия, създадени в съответствие с изискванията на Член 48, от Регламент (ЕО) № 882/2004."

3. Документите могат да съдържат подробности, изисквани в съответствие с други актове на Общността, относно въпроси касаещи опазване здравето на хората и животните.

4. Изключенията от алинея 1 се предоставят в съответствие с процедурата, посочена в Член 19, алинея 2, за случаите, в които е възможно гаранциите, посочени в алинея 2 от настоящия Член, да бъдат получени по друг начин.

Член 15

Особени разпоредби за рибните продукти

1. Процедурите, предвидени по настоящата Глава, не се прилагат за пресни рибни продукти, които са свалени на сушата в Общността директно от риболовен кораб, пътуващ под флага на трета страна.

Официалният контрол по отношение на тези рибни продукти се провежда в съответствие с изискванията на Приложение III.

2. (а) Рибните продукти, внесени от кораб-фабрика или кораб-хладилник, пътуващ под флага на трета страна, са с произход от кораби, които фигурират в списък, изготвен и актуализиран в съответствие с процедурата, определена в Член 12, алинея 4.

(б) Но като изключение от Член 12, алинея 2 (б), в такива списъци също може да бъде включен и кораб:

(i) на основата на съвместно съобщение от компетентния орган на третата страна, под чийто флаг пътува корабът, и от компетентния орган на друга трета страна, на която бившата трета страна е делегирала отговорността за проверка на място на съответния кораб при условие, че:

- упоменатата трета страна фигурира в списъка на третите страни, изготвен в съответствие с изискванията на Член 11, от които вносът на рибни продукти е разрешен,
- всички рибни продукти от съответния кораб, които са предназначени за пускане на пазара в Общността, са свалени на сушата директно в упоменатата трета страна,
- компетентният орган на упоменатата трета страна е направил проверка на място на кораба и е заявил, че той отговаря на изискванията на Общността.

и

- компетентният орган на упоменатата трета страна е заявил, че редовно ще извършва проверка на място на кораба, за да се увери, че той продължава да отговаря на изискванията на Общността;

или

(ii) на основата на съвместно съобщение от компетентния орган на третата страна, под чийто флаг пътува корабът, и от компетентния орган на Държава-членка, на която бившата трета страна е делегирала отговорността за проверка на място на съответния кораб при условие, че:

- всички рибни продукти от съответния кораб, които са предназначени за пускане на пазара в Общността, са свалени на сушата директно в упоменатата Държава-членка,
- компетентният орган на упоменатата Държава-членка е направил проверка на място на кораба и е заявил, че той отговаря на изискванията на Общността.

и

- компетентният орган на упоменатата Държава-членка е заявил, че редовно ще извършва проверка на място на кораба, за да се увери, че той продължава да отговаря на изискванията на Общността;

(в) Комисията взема мерки за предоставяне на актуализирани варианти на всички списъци, изготвени и актуализирани в съответствие с изискванията на настоящия Член, на обществеността

3. Когато рибните продукти са внесени директно от риболовен кораб или кораб-хладилник, документът, изискван по Член 14, може да бъде заменен от документ, подписан от капитана.

4. Подробните правила за изпълнението на настоящия Член могат да бъдат предвидени в съответствие с процедурата, посочена в Член 19, алинея 2.

ГЛАВА IV

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 16

Мерки за приложение и преходни мерки

Могат да се предвидят мерки за приложение и преходни мерки в съответствие с процедурите, посочени в Член 19, алинея 2.

Член 17

Изменение и адаптиране на Приложенията

1. Приложения I, II, III, IV, V и VI могат да бъдат изменени или допълнени, за да се вземат предвид научно-техническите постижения в съответствие с процедурата, посочена в Член 19, алинея 2.

2. Изключения от Приложения I, II, III, IV, V и VI могат да бъдат направени в съответствие с процедурата, посочена в Член 19, алинея 2 при условие, че те не накърняват постигането на целите на настоящия Регламент.

3. Държавите-членки могат, без да накърняват постигането на целите на настоящия Регламент, да приемат, в съответствие с алинеите от 4 до 7, национални мерки за адаптиране на изискванията, предвидени в Приложение I.

4. Националните мерки, посочени в алинея 3:

(а) имат за цел:

(i) да създадат условия да продължи използването на традиционните методи на всеки един от етапите на производство, преработка и разпределение на хранителните продукти;

(ii) да отговорят на потребностите на предприятията за хранителни продукти, които разполагат с малки количества материали или се намират в райони, които подлежат на специални географски ограничения;

или

(iii) да разрешат изпълнението на пилотни проекти, за да се изпитат нови подходи към санитарно-хигиенния контрол върху месото;

(б) засягат по-специално следните елементи на Приложение I:

(i) информация за хранителната верига;

(ii) присъствието на компетентния орган в обектите.

5. Всяка Държава-членка, която желае да приеме националните мерки, посочени в алинея 3, уведомява Комисията и другите Държави-членки за това. Всяко уведомление съдържа:

- (а) подробно описание на изискванията, за които Държавата-членка счита, че трябва да се адаптират, и естеството на търсеното адаптиране;
- (б) описание на заинтересованите обекти;
- (в) обяснение на мотивите за адаптирането, включително, при необходимост, чрез представяне на резюме на направения анализ на опасностите и мерките, които следва да се вземе, за да гарантира, че адаптирането няма да накърни целите на настоящия Регламент;

и

(г) друга важна информация.

6. Другите Държави-членки в срок от три месеца от получаването на уведомлението, посочено в алинея 5, изпращат писмени коментари на Комисията. Комисията може да се консултира, а когато получи писмени коментари от една или няколко Държави-членки, се консултира с Държавите-членки в рамките на комитета, посочен в Член 19, алинея 1. Комисията може да реши, в съответствие с процедурите, посочени в Член 19, алинея 2, дали предвидените мерки могат да бъдат въведени като се направят необходимите изменения при необходимост. В зависимост от случая Комисията може да предложи общи мерки в съответствие с алинеи 1 или 2 от настоящия Член.

7. Държава-членка може да приеме национални мерки за адаптиране на изискванията на Приложение I само:

- (а) съгласно решение, взето в съответствие с алинея 6;
- (б) ако в срок от един месец след изтичането на срока, посочен в алинея 6, Комисията не е уведомила Държавите-членки, че е получила писмени коментари или че възнамерява да предложи приемане на решение в съответствие с алинея 6.

8. Когато Държава-членка приема национални мерки за изпълнението на пилотен проект за изпитване на нови подходи към санитарно-хигиенния контрол върху месото в съответствие с алинеите от 3 до 7, Държавата-членка информира Комисията за резултатите веднага при излизането им. Комисията след това разглежда предлагането на общи мерки в съответствие с алинея 1.

Член 18

Специфични решения

Без да накърняват общоприложимостта на Член 16 и Член 17, алинея 1, могат да се предвидят мерки за приложение, или да се приемат изменения в Приложения I, II, III, IV, V или VI, в съответствие с процедурата, посочена в Член 19, алинея 2, за да се конкретизират:

1. изпитванията за оценка на изпълнението на предприятията за хранителни продукти и техния персонал;
2. начинът за съобщаване на резултатите от проверките на място;
3. критериите за определяне, въз основа на анализ на риска, кога не е необходимо официалният ветеринар да присъства в кланиците и обектите за обработване на дивеч по време на проверките преди и след настъпване на смъртта;

4. правилата за съдържанието на изпитванията за официалните ветеринари и за официалните помощници;
5. микробиологичните критерии за контрол върху технологичния процес във връзка с хигиената в обектите;
6. алтернативните процедури, серологичните или другите лабораторни изпитвания, които дават гаранции най-малкото равностойни на специфичните процедури за проверка след настъпване на смъртта, описани в Приложение I, Раздел IV, и поради това могат да ги заместят с решение на компетентния орган;
7. обстоятелствата, при които някои от специфичните процедури за проверка след настъпване на смъртта, описани в Приложение I, Раздел IV, не са необходими като се вземат предвид фермата, района или страната на произход и принципите на анализа на риска;
8. правилата за изпитване при лабораторни условия;
9. студеното обработване, на което следва да се подложи месото във връзка със цистицеркозата , и трихинозата;
10. условията, при които фермите и районите могат да бъдат сертифицирани официално за ферми и райони без наличие на цистицеркоза и трихиноза;
11. методите, които следва да се използват, когато се извършва проучване за условията, посочени в Приложение I, Раздел IV, Глава IX;
12. за угодването на прасета, критериите за контролираните условия на настаняване и интегрираните производствени системи;
13. критериите за класификацията на производствените и трансферните зони за живи двучерупкови мекотели съвместно със съответната Еталонна лаборатория на Общността, включително и:
 - (а) пределните стойности и методите за анализ на морски биотоксини,
 - (б) процедурите за вирусни изпитвания и вирусологичните стандарти,и
 - (в) схемите за вземане на проби както и методите и аналитичните допустими отклонения, които следва да се прилагат, за да се провери съответствието с критериите;
14. органолептичните критерии за оценка на това доколко пресни са рибните продукти;
15. аналитичните пределни стойности, методите за анализ и схемите за вземане на проби за официалния контрол върху рибните продукти, изискван по Приложение III, включително и по отношение на паразитите и замърсителите на околната среда;
16. начинът, по който Комисията ще предоставя списъците на третите страни и обектите в трети страни на обществеността съгласно Членове 11, 12, 13 и 15;
17. примерни документи и критериите за използване на електронни документи; *
18. критериите за определяне на риска, който носят конкретни продукти от животински произход, внесени в Общността; *
19. специалните импортни условия за конкретни продукти от животински произход, вземайки под внимание свързаните с тях рискове, информацията, предоставена от съответните трети страни, а при необходимост, и резултатите от контрола, проведен от Общността, в такива трети страни. Специални импортни условия могат да се създадат за отделен продукт от животински произход

или за група продукти. Те могат да се прилагат за отделна трета страна, райони в трета страна или за група трети страни; *

и

20. условията, които регламентират износа на продукти от животински произход от трета страна или район в трета страна, в съответствие с изпълнението на споразумение за равностойност или удовлетворяваща одиторска проверка, показващи, че мерките, които се прилагат в съответната трета страна или район, дават гаранции, равностойни на тези за Общността, ако третата страна представи обективни доказателства за това. *

* Забележка от MediaLex: Има законна сила до 01.01.2006г.

Член 19

Процедури на комитетите

1. Комисията се подпомага в работата си от Постоянния комитет за хранителната верига и опазване здравето на животните, създаден с Член 58 от Регламент (ЕО) № 178/2002.

2. Когато е направено позоваване на настоящата алинея, се прилагат Членове 5 и 7 от Решение 1999/468/ЕО, вземайки предвид разпоредбите на Член 8 от него.

Срокът, предвиден в Член 5, алинея 6 от Решение 1999/468/ЕО става три месеца.

3. Комитетът приема Процедурни правила за работата си.

Член 20

Консултации с Европейския орган за безопасност на храните

Комисията се консултира с Европейския орган за безопасност на храните по въпроси, които попадат в полето на действие на настоящия Регламент при необходимост, и по-специално:

1. преди да предложи модификация на специфичните изисквания за процедурите за проверка след настъпване на смъртта, предвидени в Раздел IV на Приложение I;

2. преди да предложи модификация на правилата в Приложение I, Раздел IV, Глава IX за месо от животни, за които проверката след настъпване на смъртта е установила поражения, които показват заразяване с бруцелоза или туберкулоза;

и

3. преди да предложи мерки за приложение по материята, разгледана в Член 18, алинеи от 5 до 15.

Член 21

Доклад до Европейския парламент и до Съвета

1. Комисията представя до 20 май 2009г. доклад до Европейския парламент и до Съвета относно прегледа на опита, натрупан в резултат на приложението на настоящия Регламент.

2. Комисията, в зависимост от случая, включва към доклада необходимите предложения.

Член 22

Влизане в сила

Настоящият Регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в "Официален вестник на Европейския съюз".

Той се прилага 18 месеца след датата на влизане в сила на следните актове:

(а) Регламент (ЕО) № 852/2004;

(б) Регламент (ЕО) № 853/2004;

и

(в) Директива 2004/41/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004г., която отменя някои Директиви относно хигиената на храните и здравните условия за производството и пускането на пазара на някои продукти от животински произход, предназначени за човешка консумация ⁽⁹⁾.

Но не се прилага преди 1 януари 2006г.

Настоящият Регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички Държави-членки.

Съставено в Страсбург на 29 април 2004г.

За Европейския парламент

Председател

П. КОКС

За Съвета

Председател

М. МакДАУЪЛ

⁽¹⁾ ОВ С 262 Е, 29.10.2002, с. 449.

⁽²⁾ ОВ С 95, 23.4.2003, с. 22.

⁽³⁾ Становище на Европейския парламент от 5 юни 2003г. (все още не е публикувано в Официалния вестник), Обща позиция на Съвета от 27 октомври 2003г. (ОВ С 48 Е, 24.2.2004, с. 82), Позиция на Европейския парламент от 30 март 2004г. (все още не е публикувана в Официалния вестник) и Решение на Съвета от 16 април 2004г..

⁽⁴⁾ Страница 3 в настоящия Официален вестник.

⁽⁵⁾ Страница 22 в настоящия Официален вестник.

⁽⁶⁾ ОВ L 184, 17.7.1999, с. 23.

⁽⁷⁾ ОВ L 31, 1.2.2002, с. 1. Регламентът с последните изменения и допълнения с Регламент (ЕО) № 1642/2003 (ОВ L 245, 29.9.2003, с. 4).

⁽⁸⁾ ОВ L 273, 10.10.2002, с. 1. Регламентът с последните изменения и допълнения с Регламент на Комисията (ЕО) № 813/2003 (ОВ L 117, 13.5.2003, с.22).

⁽⁹⁾ ОВ L 157, 30.4.2004, с. 33.

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ПРЯСНО МЕСО

РАЗДЕЛ I:

ЗАДАЧИ НА ОФИЦИАЛНИЯ ВЕТЕРИНАР

ГЛАВА I:

ОДИТОРСКИ ЗАДАЧИ

1. Освен одиторските проверки на добрите хигиенни практики съгласно общите изисквания на Член 4, алинея 4, официалният ветеринар следва да удостоверява и непрекъснатото съответствие на предприятията за хранителни продукти със собствените им процедури за събиране, транспортиране, съхраняване, обработване и използване или изхвърляне на животинските субпродукти, включително и специфициран рисков материал, за който предприятието за хранителни продукти носи отговорност.

2. Освен одиторските проверки на принципите на ХАССП, съгласно общите изисквания на Член 4, алинея 5, официалният ветеринар следва да проверява дали процедурите на предприятието за хранителни продукти гарантират във възможната степен, че месото:

(а) не съдържа пато-физиологични ненормалности или изменения;

(б) няма фекално или друго замърсяване;

и

(в) не съдържа специфициран рисков материал, освен предвидения по законодателството на Общността, и е произведено в съответствие с изискванията на законодателството на Общността относно предаваемите спонгоформени енцефалопатии.

ГЛАВА II:

ИНСПЕКЦИОННИ ЗАДАЧИ

Когато изпълнява инспекционни задачи в съответствие с изискванията на настоящата Глава, официалният ветеринар следва да вземе предвид резултатите от изпълнените одиторски задачи в съответствие с изискванията на Член 4 и Глава I от настоящото Приложение. При необходимост официалният ветеринар следва да набележи инспекционни задачи съобразно нуждите.

A. Информация за хранителната верига

1. Официалният ветеринар следва да провери и анализира необходимата информация от документацията на фермата на произход на животните, предназначени за клане, и да вземе пред вид документирания резултат от тази проверка и анализ при извършването на проверките преди и след настъпване на смъртта.

2. Когато изпълнява инспекционни задачи, официалният ветеринар следва да вземе предвид официалните сертификати, придружаващи животните, и декларациите, направени от ветеринари, които са провели контрол на нивото на първичното производство, включително официални ветеринари и одобрени ветеринари.

3. Когато предприятията за хранителни продукти в хранителната верига вземат допълнителни мерки, за да гарантират безопасността на храните чрез въвеждане на интегрирани системи,

системи за частен контрол, сертификация на независима трета страна или други средства, и когато тези мерки са документирани, а обхванатите от тях животни могат да бъдат точно идентифицирани, официалният ветеринар може да вземе това предвид, когато изпълнява инспекционни задачи и извършва преглед на процедурите, базирани ХАССП.

Б. Проверка преди настъпване на смъртта

1. Ако не е уговорено друго в алинеи 4 и 5:

(а) официалният ветеринар следва да извърши проверка преди настъпване на смъртта на всички животни преди да бъдат заклани;

(б) тази проверка трябва да се направи в срок от 24 часа от пристигането на животните в кланицата и по-малко от 24 часа преди да бъдат заклани.

Освен това, официалният ветеринар може да изиска проверка по всяко време.

2. Проверката преди настъпване на смъртта трябва по-специално да определи дали по отношение на проверяваното животно има признаци за:

(а) нарушаване на изискванията за хуманно отношение към животните;

или

(б) наличие на някакво състояние, което може да се отрази неблагоприятно на здравето на хората и животните, като се обърне специално внимание на откриването на зооозните заболявания и заболяванията в списък А, а при необходимост, и в списък Б на Office International des Epizooties (Световната организация по опазване здравето на животните, ОИЕ).

3. Освен рутинната проверка преди настъпване на смъртта, официалният ветеринар следва да направи клиничен преглед на всички животни, които са били отделени от другите от предприятието за хранителни продукти или от официален помощник.

4. В случаите на принудително клане извън кланицата и на ловен дивеч, официалният ветеринар в кланицата или обекта за обработване на дивеч следва да проучи декларацията, придружаваща тялото на животното, издадена от ветеринаря или обученото лице в съответствие с Регламент (ЕО) № 853/2004.

5. Когато е предвидено в Раздел III, Глава II, или в Раздел IV, проверка преди настъпване на смъртта може да се направи във фермата на произход. В тези случаи официалният ветеринар в кланицата трябва да направи проверка преди настъпване на смъртта, само когато и доколкото е предвидено.

В. Хуманно отношение към животните

Официалният ветеринар следва да провери съответствието с приложимите общности и национални правила за хуманно отношение към животните, като например правилата относно защита на животните по време на клане и при транспортиране.

Г. Проверка след настъпване на смъртта

1. Трупите и придружаващите ги вътрешности следва незабавно след като животните са заклани да се подложат на проверка след настъпване на смъртта. Всички външни повърхности следва да бъдат визуално проверени. За целта може да е необходима минимална обработка на трупите и вътрешностите или специални технически средства. Специално внимание следва да се обърне на откриването на зооозните заболявания и заболяванията в списък А на ОИЕ, а при необходимост, и в списък Б на ОИЕ. Скоростта на движение на кланичната линия и броят на персонала трябва да са такива, че да осигурят възможност за правилно провеждане на проверката.

2. При необходимост се извършват допълнителни прегледи, като например палпиране и прорязване на части от трупа и вътрешностите, и лабораторни анализи:

(а) за да се стигне до категорична диагноза;

или

(б) да се открие наличието на:

(i) заболяване по животните,

(ii) остатъчни вещества или замърсители, надвишаващи нормите, предвидени от законодателството на Общността;

(iii) несъответствие с микробиологичните критерии,

или

(iv) други фактори, които биха наложили месото да бъде обявено за негодно за човешка консумация или биха наложили ограничения върху употребата му, по-специално в случаите, когато животните са били принудително заклани.

3. Официалният ветеринар следва да изисква труповете на домашните еднокопитни животни, говедата над шест месеца и домашните прасета над четири седмици да бъдат представени за проверка след настъпване на смъртта разделени на половини по дължината на гръбначния стълб. Ако се налага за целите на проверката, официалният ветеринар може също да изиска глава или труп да бъдат разрязани по дължина. Но предвид на някои хранителни навици, технически подобрения или специфична санитарна обстановка, компетентният орган може да разреши труповете на домашните еднокопитни животни, говедата над шест месеца и домашните прасета над четири седмици да бъдат представени за проверка без да са разрязани по дължина.

4. По време на проверката трябва да се вземат предпазни мерки, за да се сведе до минимум заразяване на месото чрез действия като палпиране, разрязване или прорязване.

5. В случай на принудително клане, трупът се подлага на проверка след настъпване на смъртта възможно най-бързо в съответствие с изискванията на алинеите от 1 до 4 преди месото да бъде пуснато за човешка консумация.

Д. Специфициран рисков материал и други животински субпродукти

В съответствие със специфичните правила на Общността за специфициран рисков материал и други животински субпродукти, официалният ветеринар следва да провери отстраняването, отделянето, а при необходимост, и маркирането на тези продукти. Официалният ветеринар следва да гарантира, че предприятието за хранителни продукти взема всички необходими мерки, за да се избегне рискът от заразяване на месото със специфициран рисков материал по време на клане (включително зашеметяване) и за отстраняване на специфициран рисков материал.

Е. Лабораторно изследване

1. Официалният ветеринар следва да осигури вземането на проби и идентифицирането, обработването и изпращането на пробите по подходящ начин до подходящата лаборатория в рамките на:

(а) наблюдението и контрола върху зоонозите и зооотичните агенти;

(б) специфичното лабораторно изследване за диагностициране на предаваемите спонгоформни енцефалопатии в съответствие с изискванията на Регламент (ЕО) № 999/2001 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾;

(в) откриването на неразрешени вещества или продукти и контрола върху регулираните вещества, по-специално в рамките на Националните планове за остатъчните вещества, посочени в Директива на Съвета 96/23/ЕО ⁽²⁾;

и

(г) откриването на заболявания от списък А на ОІЕ, а при необходимост, и от списък Б на ОІЕ.

2. Официалният ветеринар следва също да осигури извършването на другите необходими лабораторни изследвания.

⁽¹⁾ОВ L 147, 31.5.2001, с. 1. Регламентът с последните изменения и допълнения с Регламент на Комисията (ЕО) № 2245/2003 (ОВ L 333, 20.12.2003, с.28).

⁽²⁾ ОВ L 125, 23.5.1996, с. 10. Директивата с последните изменения и допълнения с Регламент (ЕО) № 806/2003 (ОВ L 122, 16.5.2003, с. 1).

ГЛАВА III:

ЗДРАВНА МАРКИРОВКА

1. Официалният ветеринар следва да упражнява надзор над здравната маркировка и знаците, които се използват.

2. Официалният ветеринар следва да гарантира по-специално, че:

(а) знак за здравна маркировка е поставен само на животните (домашни копитни животни, дивечови бозайници, отглеждани в стопанства, които не са лагоморфни, и едър дивеч), на които е направена проверка преди настъпване на смъртта и след настъпване на смъртта в съответствие с изискванията на настоящия Регламент и когато няма основания за обявяване на месото за негодно за човешка консумация. Но знак за здравна маркировка може да бъде поставен преди да са готови резултатите от изследването за трихиноза, ако официалният ветеринар е убеден, че месото от съответното животно ще бъде пуснато на пазара, само ако резултатите са удовлетворяващи;

и

(б) здравното маркиране е направено на външната повърхност на трупа, като е поставен мастилен или горещ печат по такъв начин, че ако труповете се разрезат на половини или четвъртини, а половините се разрезат на три цели парчета, всяко парче ще има знак за здравна маркировка.

3. Знакът за здравна маркировка трябва да има овална форма и да бъде над 6,5 cm на ширина и 4,5 cm на дължина и с четливи знаци да показва следната информация:

(а) знакът трябва да показва името на страната, в която се намира обектът, което може да бъде изписано изцяло с главни букви или като двубуквен код съгласно съответните стандарти на ISO.

За Държавите-членки, обаче, тези кодове са както следва: AT, BE, DE, DK, ES, FI, FR, GR, IE, IT, LU, NL, PT, SE и UK.

(б) знакът трябва да показва номера за одобряване от кланицата;

и

(в) когато е поставен в кланица в рамките на Общността, знакът трябва да съдържа съкращението CE, EC, EF, EG, EK или EY.

4. Буквите трябва да са високи най-малко 0,8 cm, а цифрите - най-малко 1 cm. Размерите и знаците на маркировката могат да са по-малки за агнета, ярета и прасенца.
5. Цветовете, използвани за здравна маркировка, трябва да са разрешените в съответствие с правилата на Общността за използването на оцветители в хранителните продукти.
6. Знакът за здравна маркировка може също да показва официалният ветеринар, който е направил здравната проверка на месото. Компетентните органи и предприятията за хранителни продукти могат да продължат да използват оборудването, които са поръчали преди влизането в сила на настоящия Регламент, до изчерпването му или до необходимостта от подмяната му.
7. Месото от животни, които са били принудително заклани извън пределите на кланицата, трябва да носят специален знак за здравна маркировка, който не може да бъде объркан със знака за здравна маркировка, предвиден в настоящата Глава, или с идентификационния знак, предвиден в Приложение II, Раздел I към Регламент (ЕО) № 853/2004.
8. Месото от неодран дивеч не може да носи знак за здравна маркировка, освен ако след одиране в обект за обработване на дивеч, то е преминало през проверка след настъпване на смъртта и е обявено за годно за човешка консумация.
9. Настоящата Глава следва да се прилага без да накърнява правилата за опазване здравето на животните в частта им за здравната маркировка.

РАЗДЕЛ II:

ДЕЙСТВИЯ СЛЕД ПРОВЕЖДАНЕ НА КОНТРОЛ

ГЛАВА I:

СЪОБЩАВАНЕ НА РЕЗУЛТАТИТЕ ОТ ПРОВЕРКИТЕ

1. Официалният ветеринар следва да запише и да оцени резултатите от дейностите по проверките.
 2. (а) Ако проверките показват наличието на някакво заболяване или състояние, което може да увреди здравето на хората или животните или да наруши правилата за хуманно отношение към животните, официалният ветеринар следва да уведоми предприятието за хранителни продукти.
 - (б) Когато идентифицираният проблем е възникнал по време на първичното производство, официалният ветеринар следва да уведоми ветеринарят, който обслужва фермата на произход, предприятието за хранителни продукти, което отговаря за фермата на произход (при условие, че такова уведомяване не би накърнило последващ съдебен процес) и, при необходимост, компетентният орган, който отговаря за надзора над фермата на произход или ловната зона.
 - (в) Ако животните, за които става въпрос, са били отгледани в друга Държава-членка или в трета страна, официалният ветеринар следва да уведоми компетентния орган на Държава-членка, в която се намира обектът. Упоменатият компетентен орган следва да предприеме необходимите мерки в съответствие с приложимото законодателство на Общността.
3. Резултатите от проверките и изследванията следва да се включат в съответните бази данни.
 4. Когато официалният ветеринар по време на проверка преди настъпване на смъртта или проверка след настъпване на смъртта, или друга инспекционна дейност, има съмнения за наличието на инфекциозен агент, споменат в списък А на ОИЕ, а при необходимост, и в списък Б на ОИЕ, официалният ветеринар трябва незабавно да уведоми компетентния орган и заедно да вземат всички необходими мерки и предпазни мерки, за да предотвратят възможно разпространение на инфекциозния агент в съответствие с приложимото законодателство на Общността.

ГЛАВА II:

РЕШЕНИЯ ОТНОСНО ИНФОРМАЦИЯТА ЗА ХРАНИТЕЛНАТА ВЕРИГА

1. Официалният ветеринар следва да провери, че животните няма да бъдат заклани, ако операторът на кланицата не е получил и проверил свързаната с тях информация за хранителната верига.

2. Но официалният ветеринар може да разреши да бъдат заклани животни в кланицата, дори когато липсва свързаната с тях информация за хранителната верига. В такъв случай цялата необходима информация за хранителната верига трябва да бъде представена преди трупът да бъде одобрен за човешка консумация. До изготвянето на окончателна преценка такива трупове и техните вътрешности трябва да се съхраняват отделно от другото месо.

3. Въпреки алинея 2, когато липсва необходимата информация за хранителната верига в срок от 24 часа след пристигане на животното в кланицата, цялото месо от това животно следва да се обяви за негодно за човешка консумация. Ако животното все още не е заклано, то трябва да бъде убито отделно от другите животни.

4. Когато приложените записи, документация или друга информация показват, че:

(а) животните са с произход от ферма или зона, която подлежи на забрана за движение или друго ограничение по причини, засягащи здравето на хората или животните;

(б) не са спазени правилата за употребата на ветеринарно-медицинските продукти;

или

(в) на лице е друго състояние, което може да влоши здравето на хората или животните, животните не могат да се приемат за клане по друг начин, освен съгласно процедурите, предвидени в законодателството на Общността за премахване на рисковете за здравето на хората и животните.

Ако животните са вече в кланицата, те трябва да бъдат убити отделно и обявени за негодни за човешка консумация, като при необходимост се вземат предпазни мерки за запазване здравето на животните и хората. Когато официалният ветеринар счете за необходимо, във фермата на произход се провежда официален контрол.

5. Компетентният орган следва да предприеме необходимите мерки, ако открие, че приложените записи, документация и друга информация не отговарят на действителното състояние във фермата на произход на животните, на действителното състояние на животните и целят нарочно въвеждане в заблуждение на официалния ветеринар. Компетентният орган следва да вземе мерки срещу предприятието за хранителни продукти, което отговаря за фермата на произход на животните, или друго лице-участник. Мерките могат да включват по-специално допълнителен контрол. Разходите за такъв допълнителен контрол следва да се поемат от предприятието за хранителни продукти, което отговаря за фермата на произход на животните, или друго лице-участник.

ГЛАВА III:

РЕШЕНИЯ ОТНОСНО ЖИВИТЕ ЖИВОТНИ

1. Официалният ветеринар следва да провери дали предприятието за хранителни продукти изпълнява задължението си съгласно Регламент (ЕО) № 853/2004 да гарантира, че животните, приети за клане с цел човешка консумация, са правилно идентифицирани. Официалният ветеринар следва да гарантира, че животните, чиято самоличност не може да бъде разумно установена, се убиват отделно и се обявяват за негодни за човешка консумация. Когато официалният ветеринар счете за необходимо, във фермата на произход се провежда официален контрол.

2. Когато са на лице преимуществени съображения, свързани с хуманното отношение към животните, конете могат да бъдат заклани в кланицата дори да не е представена законно изискваната информация за тяхната самоличност. Но тази информация трябва да бъде представена преди трупът да бъде обявен за годен за човешка консумация. Тези изисквания се прилагат и за случаите на принудително клане на коне извън пределите на кланицата.
3. Официалният ветеринар следва да провери дали предприятието за хранителни продукти изпълнява задължението си съгласно Регламент (ЕО) № 853/2004 да гарантира, че животните с кожа или руно, които създават неприемлив риск от замърсяване на месото по време на клане, не се колят за човешка консумация, освен когато са предварително почистени.
4. Животните, които имат заболяване или състояние, което може да се пренесе на други животни или на хора чрез обработване или ядене на месото и, като общо, животните, показващи клинични признаци на системно заболяване или измършавяване, не следва да се колят за човешка консумация.
5. Клането на животните, за които има съмнения за заболяване или състояние, което може да увреди здравето на хората или животните, следва да се отложи. Такива животни трябва да преминат през подробна проверка преди настъпване на смъртта, за да им бъде поставена диагноза. Освен това, официалният ветеринар може да реши, че следва да се вземат проби и да се направят лабораторни изследвания в допълнение към проверката след настъпване на смъртта. При необходимост, клането на животните следва да се извърши отделно или в края на нормалното клане, като се вземат всички необходими предпазни мерки, за да се избегне рискът от заразяване на другото месо.
6. Животните, които биха могли да съдържат остатъчни вещества от ветеринарно-медицински продукти, надвишаващи нивата, предвидени в съответствие със законодателството на Общността, или остатъчни вещества от забранени вещества, се третират в съответствие с изискванията на Директива 96/23/ЕО.
7. Официалният ветеринар следва да наложи условията, при които животните ще се третират съгласно специална схема за изкореняване или контрол на специфично заболяване, например бруцелоза или туберкулоза, или зоонотичен агент, например салмонела, под негов пряк надзор. Компетентният орган следва да определи условията, при които може да се извърши клане на такива животни. Целта на тези условия трябва да бъде минимизиране на заразяването на други животни и месото от други животни.
8. Животните, които са предадени в кланица за клане, трябва като общо правило да бъдат заклани там. Но при изключителни обстоятелства, като например сериозна авария със съоръжения в кланицата, официалният ветеринар може да разреши директно придвижване до друга кланица.

ГЛАВА IV:

РЕШЕНИЯ ОТНОСНО ХУМАННОТО ОТНОШЕНИЕ КЪМ ЖИВОТНИТЕ

1. Когато не се съблюдават правилата за защита на животните по време на клане или убиване, официалният ветеринар следва да провери дали предприятието за хранителни продукти незабавно предприема необходимите коригиращи мерки и предотвратява повтаряне на нарушението.
2. Официалният ветеринар следва да приложи пропорционален и постепенен подход към действие с принудителен характер, което варира от даване на указания до забавяне и спиране на производството, в зависимост от естеството и сериозността на проблема.

3. При необходимост официалният ветеринар следва да уведоми другите компетентни органи за проблеми, възникнали във връзка с хуманното отношение към животните.

4. Когато официалният ветеринар открие, че правилата относно защитата на животните по време на транспортиране не се спазват, той следва да предприеме необходимите мерки в съответствие със законодателството на Общността в тази област.

5. Когато:

(а) официален помощник извършва проверки във връзка с хуманното отношение към животните в съответствие с Раздели III или IV;

и

(б) тези проверки установят несъответствие с правилата за защита на животните, официалният помощник следва незабавно да уведоми официалния ветеринар и, при необходимост, когато въпросът е спешен, да вземе необходимите мерки, посочени в алинеите от 1 до 4 до пристигането на официалния ветеринар.

ГЛАВА V:

РЕШЕНИЯ ОТНОСНО МЕСОТО

1. Месото следва да бъде обявено за негодно за човешка консумация, когато:

(а) е получено от животни, на които не е направена проверка преди настъпване на смъртта, с изключение на ловния дивеч;

(б) е получено от животни, на чиито вътрешности не е направена проверка след настъпване на смъртта, ако не е предвидено друго в настоящия Регламент или в Регламент (ЕО) № 853/2004;

(в) е получено от животни, които са умрели преди да бъдат заклани, или са мъртвородени, неродени или заклани на възраст под седем дни;

(г) е получено в резултат на изрязване на местата на засечка при клането;

(д) е получено от животни, поразени от заболяване, включено в Списък А на ОІЕ или, в зависимост от случая, Списък Б на ОІЕ, ако не е предвидено друго в Раздел IV;

(е) е получено от животни, поразени от генерализирано заболяване като например генерализирана септицемия, пиемия, токсемия или виремия;

(ж) не съответства на микробиологичните критерии, предвидени в законодателството на Общността, за определяне на храните, които могат да се пускат на пазара;

(з) се вижда, че е заразено с животински паразити, ако не е предвидено друго в Раздел IV;

(и) съдържа остатъчни вещества или замърсители, превишаващи нивата, предвидени в законодателството на Общността. Всяко преминаване на съответното ниво следва да води до допълнителни анализи при необходимост.

(й) без да накърнява по-специфичното законодателство на Общността, е получено от животни или трупове, които съдържат остатъчни вещества от забранени вещества или от животни, които са били третирани със забранени вещества;

(к) е съставено от черен дроб и бъбреци на животни над две годишна възраст от райони, в които изпълнението на плановете, одобрени в съответствие с изискванията на Член 5 от Директива 96/23/ЕО, е показало разпространение на тежки метали в околната среда;

- (л) е било незаконно третирано с обеззаразяващи вещества;
 - (м) е било незаконно третирано с йонизиращи или UV-лъчи;
 - (н) съдържа чужди тела (с изключение на материал, използван за лов на животното, когато става въпрос за дивеч);
 - (о) надвишава максимално допустимите нива за радиоактивност, предвидени в законодателството на Общността;
 - (п) показва пато-физиологични изменения, ненормалности в консистенцията, недостатъчно кръвене (с изключение на дивеча) или органолептични ненормалности, по-специално силно изразена полова миризма;
 - (р) е получено от измършавели животни;
 - (с) съдържа специфициран рисков материал, освен ако е предвидено друго в законодателството на Общността;
 - (т) по него личи замърсяване с тор, фекалии или друго замърсяване;
 - (у) е съставено от кръв, която може да представлява риск за здравето на хората и животните, поради здравния статус на някое от животните, от които е получена, или поради замърсяване, възникнало по време на клането;
 - (ф) по мнението на официалния ветеринар, след проучване на цялата информация, свързана с него, то може да изложи на риск здравето на хората или животните или е неподходящо по друга причина за човешка консумация.
2. Официалният ветеринар може да наложи изисквания към използването на месото, получено от животни, които са били принудително заклани извън пределите на кланицата.

РАЗДЕЛ III:

ОТГОВОРНОСТИ И ЧЕСТОТА НА КОНТРОЛА

ГЛАВА I:

ОФИЦИАЛЕН ПОМОЩНИК

Официалните помощници могат да оказват помощ на официалния ветеринар по всички задачи, при спазване на следните ограничения и на специфичните правила, предвидени в Раздел IV:

1. по отношение на одиторските задачи, официалните помощници могат само да събират информация относно добрите хигиенни практики и процедурите, базирани на ХАССП;
2. по отношение на проверката преди настъпване на смъртта и проверките, касаещи хуманното отношение към животните, официалните помощници могат само да извършват начална проверка на животните и да помагат за някои практически задачи;
3. по отношение на проверката след настъпване на смъртта, официалният ветеринар трябва редовно да проверява работата на официалните помощници и в случаите, когато животните са принудително заклани извън пределите на кланицата, и да извърши проверката лично.

ГЛАВА II:

ЧЕСТОТА НА КОНТРОЛА

1. Компетентният орган следва да осигури присъствието най-малко на един официален ветеринар:

- (а) в кланиците, по време на проверката преди настъпване на смъртта и след настъпване на смъртта;

и

- (б) в обектите за обработване на дивеч, по време на проверката след настъпване на смъртта.

2. Но компетентният орган може да адаптира този подход в някои кланици и обекти за обработване на дивеч, определени на основата на анализ на риска и в съответствие с критериите, предвидени в съответствие с изискванията на Член 18, точка 3, ако има такива. В тези случаи:

- (а) не е необходимо присъствието на официалния ветеринар по време на проверката преди настъпване на смъртта в кланицата, ако:

- (i) официален ветеринар или одобрен ветеринар е извършил проверката преди настъпване на смъртта във фермата на произход, проверил е информацията за хранителната верига и е съобщил резултатите от проверките на официалния помощник в кланицата,

- (ii) официалният помощник в кланицата се е убедил, че информацията за хранителната верига не насочва към някакъв проблем, свързан с безопасността на храните, и че общото здравословно състояние и хуманното отношение към животните са удовлетворяващи,

и

- (iii) официалният ветеринар редовно следи тези проверки да се извършват правилно от официалния помощник;

- (б) не е необходимо присъствието на официалния ветеринар винаги по време на проверката след настъпване на смъртта, ако

- (i) официален помощник извършва проверката след настъпване на смъртта и отделя месото с ненормалности и останалото месо от същото животно,

- (ii) официалният ветеринар в последствие проверява това месо,

и

- (iii) официалният помощник документира процедурите и констатациите си по такъв начин, че официалният ветеринар да е убеден, че стандартите са спазени.

Но, когато става въпрос за домашни птици и лагоморфни, официалният помощник може да бракува месото с ненормалности и, ако не е уговорено друго в Раздел IV, не е необходимо официалният ветеринар системно да проверява такова месо.

3. Възможността за адаптиране, предвидена в алинея 2, не се прилага:

- (а) за животни, които са били принудително заклани;

- (б) за животни, за които има съмнения, че имат заболяване или състояние, което може да увреди здравето на хората;

- (в) за говеда от стада, за които не е официално обявено, че нямат туберкулоза;

- (г) за говеда, овце и кози от стада, за които не е официално обявено, че нямат бруцелоза;

- (д) в случай на епидемия от заболяване, включено в Списък А на ОИЕ или, при необходимост, Списък Б на ОИЕ. Това засяга животните, предразположени към конкретното заболяване, за което става въпрос, с произход от конкретния район по смисъла на Член 2 от Директива на Съвета 64/432/ЕИО ⁽¹⁾;

(е) когато е необходим по-строг контрол, за да се вземе предвид появяващо се заболяване или конкретно заболяване, включено в Списък Б на ОИЕ.

4. Компетентният орган осигурява в предприятията за разфасовка на месо присъствието на официален ветеринар или официален помощник, когато се обработва месо, толкова често, колкото е необходимо, за да се постигнат целите на настоящия Регламент.

⁽¹⁾ ОВ L 121, 29.7.1964, с. 1977/64. Директивата с последните изменения и допълнения с Регламент на Комисията (ЕО) № 21/2004 (ОВ L 5, 9.1.2004, с. 8).

ГЛАВА III:

УЧАСТИЕ НА ПЕРСОНАЛА НА КЛАНИЦАТА

А. СПЕЦИФИЧНИ ЗАДАЧИ, ОТНАСЯЩИ СЕ ДО ПРОИЗВОДСТВОТО НА МЕСО ОТ ДОМАШНИ ПТИЦИ И ЛАГОМОРФНИ

Държавите-членки могат да разрешат на персонала на кланицата да поеме дейността на официалните помощници за контролиране на производството на месо от домашни птици и зайци при следните условия:

(а) Когато обектът е използвал добрата хигиенна практика в съответствие с изискванията на Член 4, алинея 4 от настоящия Регламент и системата ХАССП най-малко в продължение на 12 месеца, компетентният орган може да разреши на персонала на обекта, който е обучен по същия начин като официалните помощници и е издържал същия изпит, да изпълнява задачи на официалните помощници и да стане част от независимия екип за проверки на компетентния орган под надзора, ръководството и отговорността на официалния ветеринар. При тези обстоятелства официалният ветеринар присъства на проверките преди настъпване на смъртта и след настъпване на смъртта, упражнява надзор над тази дейност и провежда редовните експлоатационни изпитвания, за да гарантира, че изпълнението на задачите в кланицата отговаря на специфичните критерии, предвидени от компетентния орган, и документира резултатите от експлоатационните изпитвания. Подробните правила за експлоатационните изпитвания се определят в съответствие с процедурата по Член 18. Когато нивото на хигиената на обекта е нарушено от работата на този персонал, когато този персонал не изпълнява задачите правилно или когато в повечето случаи този персонал върши работата си по начин, който според компетентния орган е незадоволителен, този персонал се заменя с официални помощници.

Отговорностите за производството и проверките на място в обекта трябва да са отделени едни от други и всеки обект, който желае да използва собствените си инспектори, трябва да притежава международно призната сертификация.

(б) Компетентният орган на Държавата-членка решава по принцип и за всеки отделен случай дали да разреши въвеждането на системата, описана по-горе. Когато Държавата-членка вземе принципно решение в подкрепа на тази система, тя уведомява Комисията за своето решение и свързаните с него условия. За предприятията за хранителни продукти в Държава-членка, въвели тази система, практическото използване на системата е по избор. Компетентният орган не принуждава предприятията за хранителни продукти да въведат системата, описана по-горе. Когато компетентният орган не е убеден, че предприятието за хранителни продукти отговаря на изискванията, системата не се въвежда в съответното предприятие. За да направи преценка компетентният орган извършва анализ на производствените и инспекционните записи, типа дейност, която се извършва в обекта, историята на съответствие с правилата, професионалните

познания и опит, професионалното поведение и чувството за отговорност на персонал на клиниката по отношение на безопасността на храните, както и друга важна информация.

Б. СПЕЦИФИЧНИ ЗАДАЧИ, ОТНАСЯЩИ СЕ ДО ВЗЕМАНЕ И ИЗСЛЕДВАНЕ НА ПРОБИ

Персоналът на клиниката, който е получил специфично обучение, под надзора на официалния ветеринар, може, на отговорността и под надзора на официалния ветеринар, да изпълнява специфични задачи, отнасящи се до вземането на проби и изследването на проби за животни от всички видове.

ГЛАВА IV:

ПРОФЕСИОНАЛНА КВАЛИФИКАЦИЯ

А. ОФИЦИАЛНИ ВЕТЕРИНАРИ

1. Компетентният орган може да назначава само ветеринари, които са издържали изпит за официални ветеринари, отговарящ на изискванията на алинея 2.

2. Изпитът се организира от компетентния орган. Изпитът следва да потвърди знанията по следните дисциплини в необходимата степен в зависимост от образованието и квалификацията:

(а) национално законодателство и законодателство на Общността относно ветеринарните аспекти на общественото здравеопазване, безопасността на храните, здравето на животните, хуманното отношение към животните и фармацевтичните вещества;

(б) принципи на общата селскостопанска политика, пазарни мерки, експортни субсидии и разкриване на измами (включително в глобален план: СТО, SPS ???, Codex Alimentarius ???, Международната организация по эпизоотиите);

(в) основи на преработката на храните и технологии;

(г) принципи, понятия и методи на добрата производствена практика и управление на качеството;

(д) управление на качеството преди прибиране на реколтата (добри селскостопански практики);

(е) повишаване и използване на хигиената на храните, безопасност на храните (добри хигиенни практики);

(ж) анализа на риска - принципи, понятия и методи;

(з) принципи, понятия и методи на ХАССП, използване на ХАССП в производствената и хранителна верига;

(и) превенция и контрол на опасностите за здравето на хората, пренасяни чрез храните;

(й) динамика на инфектиране и интоксикация на населението;

(к) диагностична епидемиология;

(л) системи за наблюдение и надзор;

(м) одитиране и регулаторна оценка на системите за управление на безопасността на храните;

(н) принципи и диагностично приложение на съвременните методи за анализ;

(о) информационни и комуникационни технологии, свързани с ветеринарните аспекти на общественото здравеопазване;

(п) обработка на данни и приложение на биостатистически методи;

- (р) разследвания на огнища на заболявания на хората, пренасяни с храните;
 - (с) основни аспекти на предаваемите спонгоформени енцефалопатии;
 - (т) хуманното отношение към животните на етапа на производство, транспортиране и клане
 - (у) екологични въпроси на производството на храни (включително и управление на отпадъците);
 - (ф) принципът на предпазливостта и опасения на потребителите;
- и
- (х) принципи за обучение на персонала, работещ в производствената верига.

Кандидатите могат да придобият необходимите знания като част от основното им ветеринарно обучение или след проведено обучение, или придобит професионален опит след като са придобили ценз като ветеринари. Компетентният орган може да организира различни изпити, за да вземе предвид образованието на кандидатите. Но компетентният орган може да отмени изискването за полагане на изпит, ако се увери, че кандидатът е придобил всички необходими знания като част от университетското си образование или чрез продължаване на образованието си в програма за след-дипломна квалификация.

3. Ветеринарят следва да притежава способности за мултидисциплинарно сътрудничество.

4. Освен това, всеки официален ветеринар следва да премине през практическо обучение за изпитателен срок най-малко от 200 часа преди да започне самостоятелна работа. По време на изпитателния срок лицето следва да работи под ръководството на назначените официални ветеринари в клиници, предприятия за разфасовка на месо, инспекционни пунктове за прясно месо и през празниците. По време на обучението се обръща по-специално внимание на одитирането на системите за управление на безопасността на храните.

5. Официалният ветеринар следва да поддържа знанията си на съвременно ниво и да е в течение на най-новите развития чрез редовно продължаване на образованието си и чрез професионалната литература. Официалният ветеринар следва при всяка възможност ежегодно да продължава образованието си.

6. Ветеринарите, които вече са назначени като официални ветеринари, трябва да притежават необходимите знания по дисциплините, упоменати в алинея 2. При необходимост, те придобиват тези знания чрез продължаване на образованието си. Компетентният орган следва да вземе необходимите мерки за това.

7. Въпреки алинеите от 1 до 6, Държавите-членки могат да предвидят специфични правила за официалните ветеринари, които работят на непълнен работен ден, които отговарят за инспектирането на малки предприятия.

Б. ОФИЦИАЛНИ ПОМОЩНИЦИ

1. Компетентният орган може да назначи като официални помощници само лица, преминали през обучение и издържали изпит в съответствие със следните изисквания.

2. Изпитите трябва да бъдат организирани от компетентния орган. За да бъдат допуснати до изпитите, кандидатите трябва да докажат, че имат:

- (а) най-малко 500 часа теоретическо обучение и най-малко 400 часа практическо обучение, обхващащи областите, определени в алинея 5;

и

(б) такова допълнително обучение, каквото се изисква за официалните помощници, за да могат компетентно да изпълняват задълженията си.

3. Практическото обучение, посочено в алинея 2 (а), следва да се провежда в кланици и предприятия за разфасовка на месо под ръководството на официален ветеринар, а в празнични дни и в други обекти.

4. Обучението и изпитите се отнасят по принцип за червеното месо и месото от домашни птици. Но лицата, получили обучение за една от тези категории и издържали изпита, трябва да преминат само през съкратен курс на обучение, за да издържат изпита за другата категория. В зависимост от случая обучението и изпитът следва да обхващат дивеча, както и дивеча, отглеждан в стопанства, и лагоморфните.

5. Обучението за официален помощник следва да включва, а изпитите да потвърждават знанията по, следните дисциплини:

(а) във връзка с фермите:

(i) теоретична част:

- запознаване с организацията на производството във фермите, методи на производство, международна търговия и т.н.,
- добрите животновъдни практики,
- основни знания за заболяванията, по-специално за зоонозите - вируси, бактерии, паразити и др.,
- наблюдение за откриване на заболявания, използване на лекарствени средства и ваксини, анализи на остатъчните вещества,
- санитарно-хигиенна и здравна инспекция,
- хуманното отношение към животните във фермата и по време на транспортиране,
- екологични изисквания - в сгради, ферми и общи,
- приложими законови и подзаконови актове и административни разпоредби,
- опасения на потребителите и управление на качеството;

(ii) практическа част:

- посещения във ферми от различен тип и използващи различни методи за отглеждане на животните,
- посещения в производствени обекти,
- наблюдение на натоварване и разтоварване на животни,
- лабораторни демонстрации,
- ветеринарни проверки,
- документация;

(б) във връзка с кланици и предприятия за разфасовка на месо:

(i) теоретична част:

- запознаване с организацията на месната промишленост, методи на производство, международна търговия и технологии за клане и разфасовка,

- основи на хигиената и добрите хигиенни практики, и по-специално хигиена на сектора, хигиена при клане, разфасовка и съхраняване, хигиена на работа,
- ХАССП и одитиране на процедурите, базирани на ХАССП,
- хуманното отношение към животните при разтоварване след транспортиране и в кланицата,
- основи на анатомията и физиологията на закланите животни,
- основи на патологията на закланите животни,
- основи на патологичната анатомия на закланите животни,
- необходими знания за предаваемите спонгоформени енцефалопатии и други важни зоонози и техните агенти,
- знания за методите и процедурите за клане, проверка, обработване, обвиване, пакетиране и транспортиране на прясното месо,
- основи на микробиологията,
- проверка преди настъпване на смъртта,
- изследване за трихиноза,
- проверка след настъпване на смъртта,
- административни задачи,
- знания за приложимите законови и подзаконови актове и административни разпоредби,
- процедура за вземане на проби,
- измами;

(ii) практическа част:

- идентификация на животните,
- възрастови проверки,
- проверка и оценка на закланите животни,
- проверка след настъпване на смъртта в кланица,
- изследване за трихиноза,
- идентификация на животинските видове чрез изследване на типични части на животното,
- идентифициране и коментари за частите от заклани животни, в които са настъпили изменения,
- санитарно-хигиенен контрол, включително и одитиране на добрите хигиенни практики и процедурите, базирани на ХАССП,
- записване на резултатите от проверката преди настъпване на смъртта,
- вземане на проби,
- проследимост на месото,
- документация;

6. Официалните помощници следва да поддържат знанията си на съвременно ниво и да са в течение на най-новите развития чрез редовно продължаване на образованието си и чрез

професионалната литература. Официалните помощници следва при всяка възможност ежегодно да продължават образованието си.

7. Лицата, които вече са назначени като официални помощници, трябва да притежават необходимите знания по дисциплините, упоменати в алинея 5. При необходимост, те придобиват тези знания чрез продължаване на образованието си. Компетентният орган следва да вземе необходимите мерки за това.

8. Но когато официалните помощници се занимават само с вземане на проби и анализ във връзка с изследвания за трихиноза, компетентният орган трябва само да осигури те да получат обучение, съответстващо на тези задачи.

РАЗДЕЛ IV:

СПЕЦИФИЧНИ ИЗИСКВАНИЯ

ГЛАВА I:

ДОМАШНИ ГОВЕДА

A. ГОВЕДА НА ВЪЗРАСТ ПОД ШЕСТ СЕДМИЦИ

Трупове и вътрешности на говеда на възраст под шест седмици следва да преминат през следните процедури за проверка след настъпване на смъртта:

1. визуална проверка на главата и гърлото, разрязване и изследване на ретрофарингеалните лимфни възли (*Lnn retropharyngiales*); проверка на устата и глътката, палпиране на езика, отстраняване на сливиците;
2. визуална проверка на белия дроб, трахеята, хранопровода, палпиране на белия дроб, разрязване и изследване на бронхиалните и медиастиналните лимфни възли (*Lnn. bifurcationes, eparteriales and mediastinales*). Трахеята и главните клонове на бронхите трябва да се отворят по дължина и белият дроба да се разреже в долната третина перпендикулярно на основната му ос; такива разрези не са необходими, когато дробовете са изключени от човешка консумация;
3. визуална проверка на перикардума и сърцето като сърцето се разрязва по дължина така, че да се отворят вендрикулите и през интервентрикуларната преграда;
4. визуална проверка на диафрагмата;
5. визуална проверка на черния дроб и на чернодробните и панкреасните лимфни възли (*Lnn portales*); палпиране и, при необходимост, разрязване на черния дроб и лимфните му възли;
6. визуална проверка на стомашно-чревния тракт, мезентериума, стомашните и мезентериалните лимфни възли (*Lnn. gastrici, mesenterici, craniales and caudales*); палпиране и, при необходимост, разрязване на стомашните и мезентериалните лимфни възли;
7. визуална проверка и, при необходимост, палпиране на далака;
8. визуална проверка на бъбреците; разрязване, при необходимост, на бъбреците и бъбречните лимфни възли (*Lnn. Renales*);
9. визуална проверка на плеврата и перитонеума;
10. визуална проверка и палпиране на пъпната област и ставите. В случай на съмнение, пъпната област трябва да се разреже и ставите да се отворят, за да се изследва синовиалната течност.

B. ГОВЕДА НА ВЪЗРАСТ НАД ШЕСТ СЕДМИЦИ

Трупове и вътрешностите на говеда на възраст над шест седмици следва да преминат през следните процедури за проверка след настъпване на смъртта:

1. визуална проверка на главата и гърлото, разрязване и изследване на субмандибуларните, ретрофарингеалните и паротидните лимфни възли (*Lnn retropharyngiales, mandibulares and parotidei*); изследване на външните дъвкателни мускули, в които трябва да се направят два прорежа, успоредни на мандибулата, и на вътрешните дъвкателни мускули (вътрешни криловидни мускули), които трябва да бъдат разрязани в една плоскост. Езикът трябва да се освободи, за да се създаде възможност за подробна визуална проверка на устата и глътката, и самият той да бъде визуално проверен и палпиран. Сливиците трябва да се отстранят.
2. проверка на трахеята и хранопровода, визуална проверка и палпиране на белия дроб, разрязване и изследване на бронхиалните и медиастиналните лимфни възли (*Lnn. bifurcationes, eparteriales and mediastinales*). Трахеята и главните клонове на бронхите трябва да се отворят по дължина и белият дроба да се разреже в долната третина перпендикулярно на основната му ос; такива разрези не са необходими, когато дробовите са изключени от човешка консумация;
3. визуална проверка на перикардума и сърцето като сърцето се разрязва по дължина така, че да се отворят венстрикулите както и през интервенстрикуларната преграда;
4. визуална проверка на диафрагмата;
5. визуална проверка и палпиране на черния дроб и на чернодробните и панкреасните лимфни възли (*Lnn portales*); разрязване на коремната повърхност над черния дроб и в основата на каудалния лоб, за да се изследват жлъчните канали;
6. визуална проверка на стомашно-чревния тракт, мезентериума, стомашните и мезентериалните лимфни възли (*Lnn. gastrici, mesenterici, craniales and caudales*); палпиране и, при необходимост, разрязване на стомашните и мезентериалните лимфни възли;
7. визуална проверка и, при необходимост, палпиране на далака;
8. визуална проверка на бъбреците и разрязване, при необходимост, на бъбреците и бъбречните лимфни възли (*Lnn. Renales*);
9. визуална проверка на плеврата и на перитонеума;
10. визуална проверка на гениталиите (с изключение на пениса, ако вече е отстранен);
11. визуална проверка и, при необходимост, палпиране и разрязване на вимето и лимфните му възли (*Lnn. su-pramammarii*). При кравите всяка половина на вимето трябва да се отвори чрез дълъг и дълбок разрез, стигащ до млекодайните синуси (*sinus lactiferes*), а лимфните възли на вимето да се разрежат, освен когато вимето е изключено от човешка консумация;

ГЛАВА II:

ДОМАШНИ ОВЦЕ И КОЗИ

Трупове и вътрешностите на овце и кози следва да преминат през следните процедури за проверка след настъпване на смъртта:

1. визуална проверка на главата след одиране и, в случай на съмнение, изследване на гърлото, устата, езика и ретрофарингеалните и паротидните лимфни възли. Без да накърняват правилата за опазване здравето на животните, тези изследвания не са необходими, ако компетентният орган може да гарантира, че главата, включително и езикът и мозъкът, ще бъдат изключени от човешка консумация.

2. визуална проверка на белия дроб, трахеята, хранопровода, палпиране на белия дроб и на бронхиалните и медиастиналните лимфни възли (*Lnn. bifurcationes, eparteriales and mediastinales*); в случай на съмнение тези органи и лимфни възли трябва да бъдат разрязани и изследвани;
3. визуална проверка на перикардума и сърцето; в случай на съмнение сърцето трябва да бъде разрязано и изследвано;
4. визуална проверка на диафрагмата;
5. визуална проверка на черния дроб и на чернодробните и панкреасните лимфни възли (*Lnn portales*); палпиране на черния дроб и лимфните му възли; разрязване на коремната повърхност над черния дроб, за да се изследват жлъчните канали;
6. визуална проверка на стомашно-чревния тракт, мезентериума и стомашните и мезентериалните лимфни възли (*Lnn. gastrici, mesenterici, craniales and caudales*);
7. визуална проверка и, при необходимост, палпиране на далака;
8. визуална проверка на бъбреците; разрязване, при необходимост, на бъбреците и бъбречните лимфни възли (*Lnn. Renales*);
9. визуална проверка на плеврата и на перитонеума;
10. визуална проверка на гениталиите (с изключение на пениса, ако вече е отстранен);
11. визуална проверка на вимето и лимфните му възли;
12. визуална проверка и палпиране на пъпната област и ставите на младите животни. В случай на съмнение, пъпната област трябва да се разреже и ставите да се отворят, за да се изследва синовиалната течност.

ГЛАВА III:

ДОМАШНИ ЕДНОКОПИТНИ ЖИВОТНИ

Трупове и вътрешностите на домашни еднокопитни животни следва да преминат през следните процедури за проверка след настъпване на смъртта:

1. визуална проверка на главата и, след освобождаване на езика, гърлото; палпиране и, при необходимост, разрязване на субмандибуларните, ретрофарингеалните и паротидните лимфни възли (*Lnn retropharyngiales, mandibulares and parotidei*). Езикът трябва да се освободи, за да се създаде възможност за подробна визуална проверка на устата и глътката, и самият той да бъде визуално проверен и палпиран. Сливниците трябва да се отстранят.
2. визуална проверка на белия дроб, трахеята и хранопровода; палпиране на белия дроб; палпиране и, при необходимост, разрязване на бронхиалните и медиастиналните лимфни възли (*Lnn. bifurcationes, eparteriales and mediastinales*). Трахеята и главните клонове на бронхите трябва да се отворят по дължина и белият дроба да се разреже в долната третина перпендикулярно на основната му ос; но такива разрези не са необходими, когато дробовете са изключени от човешка консумация;
3. визуална проверка на перикардума и сърцето като сърцето се разрязва по дължина така, че да се отворят вендрикулите както и през интервендрикуларната преграда;
4. визуална проверка на диафрагмата;
5. визуална проверка, палпиране и, при необходимост, разрязване на черния дроб и на чернодробните и панкреасните лимфни възли (*Lnn portales*);

6. визуална проверка на стомашно-чревния тракт, мезентериума и на стомашните и мезентериалните лимфни възли (*Lnn. gastrici, mesenterici, craniales and caudales*); разрязване, при необходимост, на стомашните и мезентериалните лимфни възли;
7. визуална проверка и, при необходимост, палпиране на далака;
8. визуална проверка и палпиране на бъбреците; разрязване, при необходимост, на бъбреците и бъбречните лимфни възли (*Lnn. Renales*);
9. визуална проверка на плеврата и на перитонеума;
10. визуална проверка на гениталиите на жребците (с изключение на пениса, ако вече е отстранен) и кобилите;
11. визуална проверка на вимето и лимфните му възли (*Lnn. supramammarii*) и, при необходимост, разрязване на вимето и лимфните му възли;
12. визуална проверка и палпиране на пъпната област и ставите на младите животни. В случай на съмнение, пъпната област трябва да се разреже и ставите да се отворят, за да се изследва синовиалната течност.
13. всички сиви и бели коне трябва да бъдат проверени за меланоза и меланом чрез изследване на мускулите и лимфните възли (*Lnn. subrhomboides*) на раменете под скапуларния хрущял след разхлабване на едното рамо. Бъбреците трябва да бъдат оголени и изследвани чрез разрязване през целия бъбрек.

ГЛАВА IV:

ДОМАШНА СВИНЯ

A. ПРОВЕРКА ПРЕДИ НАСТЪПВАНЕ НА СМЪРТТА

1. Компетентният орган може да реши прасетата, предназначени за клане, да бъдат подложени на проверка преди настъпване на смъртта във фермата на произход. В такъв случай може да се разреши клането на партида прасета от една ферма, само ако:
 - (а) те са придружени от здравния сертификат, предвиден по Глава X, Част А;и
 - (б) са спазени изискванията на алинеите от 2 до 5.
2. Проверката преди настъпване на смъртта във фермата на произход следва да обхваща:
 - (а) проверки на записи или документи във фермата, включително и на информацията за хранителната верига;
 - (б) изследване на прасетата, за да се определи дали:
 - (i) имат заболяване или състояние, което може да се предаде на животни или хора чрез обработване или ядене на месото, или се държат, индивидуално или колективно, по начин, който показва, че може да настъпи такова заболяване,
 - (ii) показват нарушаване на общото поведение или симптоми на заболяване, което би могло да направи месото негодно за човешка консумация,или
 - (iii) има доказателства или основания за съмнение, че те могат да съдържат остатъчни химически вещества, които надвишават нивата, предвидени в законодателството на Общността, или остатъчни вещества от забранени вещества.

3. Официален ветеринар или одобрен ветеринар следва да направи проверка преди настъпване на смъртта във фермата. Прасетата следва да бъдат изпратени директно за клане и да не бъдат смесвани с други прасета.

4. Проверката преди настъпване на смъртта в кланицата трябва да обхване само:

(а) контрола върху идентификацията на животните;

и

(б) проверката за установяване спазването на правилата за хуманно отношение към животните и за наличие на симптоми за някакво състояние, което би могло да увреди здравето на хората и животните. Такава проверка може да бъде извършена от официален помощник.

5. Когато прасетата не са заклани в срок от три дни след издаването на здравния сертификат, предвиден по алинея 1 (а):

(а) ако прасетата не са напуснали фермата на произход и не са тръгнали за кланицата, те трябва да бъдат отново изследвани и да се издаде нов здравен сертификат;

(б) ако прасетата са на път за кланицата или са пристигнали в кланицата, може да се разреши клане веднага след като се изясни причината за забавянето при условие, че на прасетата се направи допълнителна ветеринарна проверка преди настъпване на смъртта.

Б. ПРОВЕРКА СЛЕД НАСТЪПВАНЕ НА СМЪРТТА

1. Трупове и вътрешностите на прасетата, които не са упоменати в алинея 2, следва да преминат през следните процедури за проверка след настъпване на смъртта:

(а) визуална проверка на главата и гърлото, разрязване и изследване на субмандибуларните лимфни възли (*Lnn mandibulares*); визуална проверка на устата и глътката и езика;

(б) визуална проверка на белия дроб, трахеята, хранопровода, палпиране на белия дроб и на бронхиалните и медиастиналните лимфни възли (*Lnn. bifurcationes, eparteriales and mediastinales*). Трахеята и главните клонове на бронхите трябва да се отворят по дължина и белият дроба да се разреже в долната третина перпендикулярно на основната му ос; такива разрези не са необходими, когато дробовете са изключени от човешка консумация;

(в) визуална проверка на перикардума и сърцето като сърцето се разрязва по дължина така, че да се отворят венстрикулите и през интервентрикуларната преграда;

(г) визуална проверка на диафрагмата;

(д) визуална проверка на черния дроб и на чернодробните и панкреасните лимфни възли (*Lnn portales*); палпиране на черния дроб и лимфните му възли;

(е) визуална проверка на стомашно-чревния тракт, мезентериума, стомашните и мезентериалните лимфни възли (*Lnn. gastrici, mesenterici, craniales and caudales*); палпиране и, при необходимост, разрязване на стомашните и мезентериалните лимфни възли;

(ж) визуална проверка и, при необходимост, палпиране на далака;

(з) визуална проверка на бъбреците; разрязване, при необходимост, на бъбреците и бъбречните лимфни възли (*Lnn. Renales*);

(и) визуална проверка на плеврата и перитонеума;

(й) визуална проверка на гениталните (с изключение на пениса, ако вече е отстранен);

(к) визуална проверка на вимето и лимфните му възли (*Lnn. supramamarii*); разрязване на лимфните възли при свинете майки;

(л) визуална проверка и палпиране на пъпната област и ставите на младите животни; в случай на съмнение, пъпната област трябва да се разреже и ставите да се отворят.

2. Компетентният орган може да реши въз основа на епидемиологични или други данни от фермата прасетата за угодяване, настанени при контролирани условия в интегрирани производствени системи, след кърмаческа възраст, във всички или само в някои от случаите, посочени в алинея 1, да преминат само през визуална проверка.

ГЛАВА V:

ДОМАШНИ ПТИЦИ

A. ПРОВЕРКА ПРЕДИ НАСТЪПВАНЕ НА СМЪРТТА

1. Компетентният орган може да реши домашните птици, предназначени за клане, да бъдат подложени на проверка преди настъпване на смъртта във фермата на произход. В такъв случай може да се разреши клането на ято домашни птици от една ферма, само ако:

(а) те са придружени от здравния сертификат, предвиден по Глава X, Част А;

и

(б) са спазени изискванията на алинеите от 2 до 5.

2. Проверката преди настъпване на смъртта във фермата на произход следва да обхваща:

(а) проверки на записи или документи във фермата, включително и на информацията за хранителната верига;

(б) изследване на ятото, за да се определи дали птиците:

(i) имат заболяване или състояние, което може да се предаде на животни или хора чрез обработване или ядене на месото, или се държат по начин, който показва, че може да настъпи такова заболяване,

(ii) показват нарушаване на общото поведение или симптоми на заболяване, което би могло да направи месото негодно за човешка консумация,

или

(iii) показват доказателства, че те могат да съдържат остатъчни химически вещества, които надвишават нивата, предвидени в законодателството на Общността, или остатъчни вещества от забранени вещества.

3. Официален ветеринар или одобрен ветеринар следва да направи проверката преди настъпване на смъртта във фермата.

4. Проверката преди настъпване на смъртта в клиниката трябва да обхваща само:

(а) контрола върху идентификацията на животните;

и

(б) проверката за установяване спазването на правилата за хуманно отношение към животните и за наличие на симптоми за някакво състояние, което би могло да увреди здравето на хората и животните. Такава проверка може да бъде извършена от официален помощник.

5. Когато птиците не са заклани в срок от три дни след издаването на здравния сертификат, предвиден по алинея 1 (а):

(а) ако ятото не е напуснало фермата на произход и не е тръгнало за кланицата, то трябва да бъде отново изследвано и да се издаде нов здравен сертификат;

(б) ако ятото е на път за кланицата или е пристигнало в кланицата, може да се разреши клане веднага след като се изясни причината за забавянето при условие, че се направи повторен преглед на ятото.

6. Когато проверката преди настъпване на смъртта не е направена във фермата, официалният ветеринар следва да направи проверка на ятото в кланицата.

7. Ако птиците показват клинични симптоми на заболяване, те не могат да бъдат заклани с цел човешка консумация. Но такива птици могат да бъдат убити на кланичната линия в края на нормалния кланичен процес, ако са взети предпазни мерки, за да се избегне рискът от разпространяване на патогенни организми и помещенията се изчистят и дезинфекцират веднага след убиване на птиците.

8. Когато домашни птици, отглеждани за производство на "foie gras" и домашни птици, чието изкормване е отложено, са заклани във фермата на произход, проверката преди настъпване на смъртта следва да се направи в съответствие с алинеи 2 и 3. Неизкормените трупове се придружават до кланицата или предприятието за разфасовка на месо от сертификат, който съответства на модела, даден в Част В.

Б. ПРОВЕРКА СЛЕД НАСТЪПВАНЕ НА СМЪРТТА

1. Всички птици следва да бъдат подложени на проверка след настъпване на смъртта в съответствие с изискванията на Раздели I и III. Освен това официалният ветеринар следва лично да извърши следните проверки:

(а) ежедневна проверка на вътрешностите и телесните кухини на представителна извадка от птици;

(б) подробна проверка на представителна извадка от всяка партида птици с един и същ произход, на части от птици или цели птици, обявени за негодни за човешка консумация след проверката след настъпване на смъртта;

и

(в) всички необходими допълнителни разследвания, когато е на лице причина за съмнение относно годността на месото за човешка консумация.

2. Когато домашни птици, отглеждани за производство на "foie gras" и домашни птици, чието изкормване е отложено, са заклани във фермата на произход, проверката след настъпване на смъртта следва да включва и проверка на сиртификата, придружаващ птичите трупове.

Когато такива трупове се транспортират директно от фермата до предприятието за разфасовка на месо, проверката след настъпване на смъртта следва да се направи в предприятието за разфасовка на месо.

В. ОБРАЗЕЦ НА ЗДРАВЕН СЕРТИФИКАТ

ЗДРАВЕН СЕРТИФИКАТ

за домашни птици, предназначени за производството на foie gras, и домашни птици, чието изкормване е отложено, заклани във фермата на произход

Компетентна служба:

№:

1. Идентифициране на неизкормените трупове

Вид:

Брой:

2. Произход на неизкормените трупове

Адрес на фермата:

3. Местоназначение на неизкормените трупове

Неизкормените трупове ще бъдат транспортирани до следното предприятие за разфасовка на месо:

.....

4. Декларация

Долуподписаният декларирам, че:

- описаните по-горе неизкормени трупове са на птици, проверени преди да бъдат заклани в упоменатата по-горе ферма в (часа) на (дата), за които бе установено, че са здрави;
- записите и документите относно упоменатите животни отговарят на правните изисквания и не забраняват клане на птиците.

Съставено в:

(Място)

на:

(Дата)

Печат

.....

(Подпис на официалния или одобрения ветеринар)

ГЛАВА VI:

ЛАГОМОРФНИ, ОТГЛЕЖДАНИ В СТОПАНСТВА

Изискванията към домашните птици се прилагат и към лагоморфните, отглеждани в стопанства.

ГЛАВА VII:

ДИВЕЧ, ОТГЛЕЖДАН В СТОПАНСТВА

А. Проверка преди настъпване на смъртта

1. Проверка преди настъпване на смъртта може да бъде направена във фермата на произход, когато са изпълнени изискванията на Приложение III, Раздел III към Регламент (ЕО) № 853/2004. В този случай проверката преди настъпване на смъртта следва да се направи от официален ветеринар или от одобрен ветеринар.

2. Проверката преди настъпване на смъртта, направена във фермата, следва да включва проверки на записите и документацията на фермата, включително и информацията за хранителната верига.

3. Когато проверката преди настъпване на смъртта е направена не повече от три дни преди пристигането на животните в кланицата, и животните се доставят живи в кланицата, проверката преди настъпване на смъртта в кланицата трябва да включва само:

(а) контрол върху идентификацията на животните;

и

(б) проверка за установяване спазването на правилата за хуманно отношение към животните и за наличие на симптоми за някакво състояние, което би могло да увреди здравето на хората и животните.

4. Живите животни, проверени във фермата, се придружават от сертификат, съответстващ на образеца, даден в Глава X, Част А. Животните, проверени и заклани във фермата, се придружават от сертификат, съответстващ на образеца, даден в Глава X, Част Б.

Б. Проверка след настъпване на смъртта

1. Тази проверка следва да включва палпиране и, когато се прецени, че е необходимо, разрязване на тези части на животното, в които са настъпили промени или за които има съмнения за друга причина.

2. Проверката след настъпване на смъртта, описана за говедата, овцете, домашната свиня и домашните птици, се прилага и за съответстващите видове дивеч, отглеждан в стопанства.

3. Когато животните са заклани във фермата, официалният ветеринар в кланицата следва да провери придружаващия ги сертификат.

ГЛАВА VIII:

ДИВЕЧ

А. Проверка след настъпване на смъртта

1. Дивечът следва да бъде проверен възможно най-бързо след допускането му в обекта за обработване на дивеч.

2. Официалният ветеринар следва да вземе предвид декларацията или информацията, от обученото лице, участвало в лова на животното, представена в съответствие с изискванията на Регламент (ЕО) № 853/2004.

3. По време на проверката след настъпване на смъртта официалният ветеринар следва да извърши:

(а) визуална проверка на трупа, кухините и, при необходимост, органите с цел да:

(i) открие ненормалности, които не са резултат от ловния процес. За целта диагнозата може да се основава на информацията, предоставена от обученото лице относно поведението на животното преди да бъде убито,

(ii) провери дали смъртта не е причинена от причини, които не са свързани с лова.

Ако е невъзможно да се направи оценка единствено на основата на визуален преглед, трябва да се извърши по-обстойна проверка в лаборатория;

(б) изследване за органолептични ненормалности;

(в) палпиране на органите, при необходимост;

(г) когато са налице сериозни основания за съмнение, че животното съдържа остатъчни вещества или замърсители, извършване на анализ на пробите, взети от остатъчни вещества, които не са в резултат от ловния процес, включително и от замърсители на околната среда. Когато на основата на такива съмнения е направена по-обстойна проверка, ветеринарят трябва да изчака приключването на проверката преди да направи оценка на всички дивечови животни, убити по време на конкретен лов, или на тези части от животните, за които има съмнения, че показват едни и същи ненормалности.

(д) изследване за характеристики, които показват, че месото носи риск за здравето, включващи:

(i) неестествено поведение или нарушаване на общото състояние на живото животно, докладвани от ловеца,

(ii) генерализирано наличие на тумори или абцеси, поразяващи различните вътрешни органи или мускулите,

(iii) артрит, орхит, патологични изменения в черния дроб или далака, възпаление на червата или на коремната област,

(iv) наличието на чужди тела, които не са резултат от ловния процес, в телесните кухини, стомаха, червата или урината, когато плеврата или перитонеума са обезцветени (при наличие на съответните вътрешности),

(v) наличието на паразити,

(vi) образуването на значително количество газове в стомашно-чревния тракт с обезцветяване на вътрешните органи (при наличие на съответните вътрешности),

(vii) значителни ненормалности в цвета, консистенцията и миризмата на мускулните тъкани или органите,

(viii) стари незараснали фрактури,

(ix) измършавяване и/или общ или локализиран оток,

(x) пресни плеврални или перитонеални сраствания,

и

(xi) други видими екстензивни изменения, като например гнилостно разлагане.

4. При искане от страна на ветеринаря гръбначният стълб и главата се разделят по дължина.
5. Когато става въпрос за дребен дивеч, който не е изкормен веднага след като е убит, официалният ветеринар следва да направи проверка след настъпване на смъртта върху представителна извадка животни от същия източник. Когато в резултат на проверката се разкрие заболяване, което се предава на хората, или някоя от характеристиките, изброени в алинея 3 (д), официалният ветеринар следва да направи още проверки на цялата партида, за да определи дали тя трябва да се обяви за негодна за човешка консумация и дали трябва да се провери отделно всеки труп.
6. При наличието на съмнения официалният ветеринар може да извърши допълнителни разрязвания и проверки на съответните части от животните, ако това е необходимо, за да постави окончателна диагноза.

Б. Решения след извършването на контрол

Освен случаите, предвидени в Раздел II, Глава V, месото, което показва при проверката след настъпване на смъртта някоя от характеристиките, изброени в алинея 3 (д) от Част А, следва да се обяви за негодно за човешка консумация.

ГЛАВА IX:

СПЕЦИФИЧНИ ОПАСНОСТИ

А. Предаваема спонговормена енцефалопатия

Официалният контрол, провеждан във връзка с предаваемата спонгоформена енцефалопатия, следва да вземе под внимание изискванията на Регламент (ЕО) № 999/2001 и другите законови актове на Общността в тази област.

Б. Цистицеркоза

1. Процедурите на проверката след настъпване на смъртта, описани в Глави I и IV, представляват минималните изисквания към изследването на цистицеркозата по говедата на възраст над шест седмици и по свинете. Освен това могат да се използват и специфични серологични тестове. Когато става въпрос за говеда на възраст над шест седмици, не е задължително разрязване на дъвкателните мускули при проверката след настъпване на смъртта, ако се използва специфичен серологичен тест. Това се прилага и когато говеда на възраст над шест седмици са отгледани във ферма, официално сертифицирана като ферма без цистицеркоза.

2. Месо, заразено с цистицеркоза, следва да бъде обявено за негодно за човешка консумация. Но когато животното не е общо заразено с цистицеркоза, частите, които не са заразени, могат да бъдат обявени като годни за човешка консумация след като преминават през студено обработване.

В. Трихиноза

1. Трупове на свине (домашни, диви и диви, отглеждани в стопанства), домашни еднокопитни животни и други видове, податливи на трихиноза следва да бъдат прегледани за трихиноза в съответствие с изискванията на приложимото законодателство на Общността, освен ако в него не е предвидено друго.

2. Месото от животни, заразени с трихиноза, следва да бъде обявено за негодно за човешка консумация.

Г. Сап

1. При необходимост, домашните еднокопитни животни се преглеждат за сап. За домашните еднокопитни животни прегледът за сап следва да включва внимателен преглед на лигавицата на

трахеята, ларинкса, носните кухини и синусите и техните разклонения след разделяне на главата в плоскостта на медианата и изрязване на носната преграда.

2. Месото от коне, с поставена диагноза за сап, следва да бъде обявено за негодно за човешка консумация.

Д. Туберкулоза

1. Когато животните са реагирали положително или неопределено на туберкулин или са на лице други основания за съмнения за инфекция, те следва да бъдат заклани отделно от другите животни като се вземат предпазни мерки, за да се избегне рискът от заразяване на другите трупове, кланичната линия и персоналът, който се намира в кланицата.

2. Цялото месо от животни, за които проверката след настъпване на смъртта е показала локализирани поражения от туберкулоза в няколко органа или в няколко области на трупа, следва да бъде обявено за негодно за човешка консумация. Но когато е открито поражение от туберкулоза в лимфните възли само на един орган или в част от трупа, за негодни за човешко консумация трябва да се обявят само засегнатия орган или част от трупа и свързаните с тях лимфни възли.

Е. Бруцелоза

1. Когато животните са реагирали положително или неопределено на тест за бруцелоза или са на лице други основания за съмнения за инфекция, те следва да бъдат заклани отделно от другите животни като се вземат предпазни мерки, за да се избегне рискът от заразяване на другите трупове, кланичната линия и персоналът, който се намира в кланицата.

2. Месото от животни, за които проверката след настъпване на смъртта е разкрила поражения, показващи остра бруцелозна инфекция, следва да бъде обявено за негодно за човешка консумация. Когато става въпрос за животни, които са реагирали положително или неопределено на тест за бруцелоза, вимето, гениталният тракт и кръвта трябва да бъдат обявени за негодни за човешка консумация дори ако не е открито такова поражение.

ГЛАВА X:

ОБРАЗЕЦ НА ЗДРАВЕН СЕРТИФИКАТ

A. ОБРАЗЕЦ НА ЗДРАВЕН СЕРТИФИКАТ ЗА ЖИВИ ЖИВОТНИ

ЗДРАВЕН СЕРТИФИКАТ

за живи животни, транспортирани от фермата до клиниката

Компетентна служба:

№:

1. Идентифициране на животните

Вид:

Брой на животните:

Идентификационна маркировка:

2. Произход на животните

Адрес на фермата на произход:

Идентификация на сградата (*):

3. Местоназначение на животните

Животните ще бъдат транспортирани до следната клиника:

със следното транспортно средство:

4. Друга важна информация

.....

5. Декларация

Долуподписаният декларирам, че:

- описаните по-горе животни, бяха проверени преди клане в упоменатата по-горе ферма в (часа) на (дата), и бе установено, че са здрави;
- записите и документите относно упоменатите животни отговарят на правните изисквания и не забраняват клане на животните.

Съставено в:
(Място)

на:
(Дата)

Печат

.....
(Подпис на официалния или одобрения ветеринар)

.....
(* по желание

Б. ОБРАЗЕЦ НА ЗДРАВЕН СЕРТИФИКАТ ЗА ЖИВОТНИ, ЗАКЛАНИ ВЪВ ФЕРМАТА

ЗДРАВЕН СЕРТИФИКАТ

за животни, заклани във фермата

Компетентна служба:

№:

1. Идентифициране на животните

Вид:

Брой на животните:

Идентификационна маркировка:

2. Произход на животните

Адрес на фермата на произход:

Идентификация на сградата (*):

3. Местоназначение на животните

Животните ще бъдат транспортирани до следната кланица:

със следното транспортно средство:

4. Друга важна информация

.....

5. Декларация

Долуподписаният декларирам, че:

- описаните по-горе животни, бяха проверени преди клане в упоменатата по-горе ферма в (часа) на (дата), и бе установено, че са здрави,
- те бяха заклани във фермата в (часа) на (дата) и клането и оттичането на кръвта бяха извършени правилно,
- записите и документите относно упоменатите животни отговаряха на правните изисквания и не забраняваха клане на животните.

Съставено в:

(Място)

на:

(Дата)

Печат

.....

(Подпис на официалния или одобрения ветеринар)

(*) по желание

ПРИЛОЖЕНИЕ II
ЖИВИ ДВУЧЕРУПКОВИ МЕКОТЕЛИ

ГЛАВА I:
ОБХВАТ

Настоящото Приложение се прилага за живите двучерупкови мекотели и, по аналогия, за живите туникати и живите морски коремоноги.

ГЛАВА II:
ОФИЦИАЛЕН КОНТРОЛ, ОТНАСЯЩ СЕ ДО ЖИВИТЕ ДВУЧЕРУПКОВИ МЕКОТЕЛИ ОТ
КЛАСИФИЦИРАНИ ПРОИЗВОДСТВЕНИ ЗОНИ

A. КЛАСИФИКАЦИЯ НА ПРОИЗВОДСТВЕНИТЕ И ТРАНСФЕРНИТЕ ЗОНИ

1. Компетентният орган трябва да определи местоположението и границите на производствените и трансферните зони, които ще класифицира. Той може, при необходимост, да направи това съвместно с предприятието за хранителни продукти.
2. Компетентният орган трябва да класифицира производствените зони, от които разрешава събирането на живи двучерупкови мекотели, в три категории в зависимост от нивото на фекално замърсяване. Той може, при необходимост, да направи това съвместно с предприятието за хранителни продукти.
3. Компетентният орган може да определи като принадлежащи към Клас А зоните, от които живи двучерупкови мекотели могат да бъдат събирани директно за човешка консумация. Живите двучерупкови мекотели, взети от тези зони, трябва да отговарят на здравните стандарти за живи двучерупкови мекотели, предвидени в Приложение III, Раздел VII, Глава V от Регламент (ЕО) № 853/2004.
4. Компетентният орган може да определи като принадлежащи към Клас В зоните, от които живи двучерупкови мекотели могат да бъдат събирани, но пускането им на пазара за човешка консумация може да стане само след пречистването им в пречиствателен център или след престой в трансферна зона, за да могат да отговорят на изискванията на алинея 3. За живите двучерупкови мекотели от тези зони не трябва да са надвишени нормите за трикратно разреждане до петата епруветка при изпитване за най-вероятното разреждане от 4 600 ешерихия коли на 100 g месо и интравалвуларна течност.
5. Компетентният орган може да определи като принадлежащи към Клас С зоните, от които живи двучерупкови мекотели могат да бъдат събирани, но пускането им на пазара може да стане само след продължителен престой в трансферна зона, за да могат да отговорят на здравните стандарти, посочени в алинея 3. За живите двучерупкови мекотели от тези зони не трябва да са надвишени нормите за трикратно разреждане до петата епруветка при изпитване за най-вероятното разреждане от 4 600 ешерихия коли на 100 g месо и интравалвуларна течност.
6. Ако компетентният орган реши по принцип да направи класификация на производствена или трансферна зона, той трябва да:
 - (а) състави опис на източниците на замърсяване от човешки и животински произход, които могат да бъдат възможни източници на замърсяване за производствената зона;
 - (б) проучи количествата органични замърсители, които се изпускат през различните периоди на годината в зависимост от сезонните промени на населението и животинските популации във водосборния район, данните за валежите, пречистването на отпадъчните води и т.н.

(в) определи характеристиката на циркулацията на замърсителите въз основа на посоката на теченията, батиметрията и цикъла на приливите и отливите в производствената зона.

и

(г) изготви програма за вземане на проби от двучерупковите мекотели в производствената зона, която е базирана на проучване на установени данни с няколко проби, географското разпределение на местата за вземане на проби и честота на вземане на проби, която трябва да гарантира, че резултатите от анализа са възможно най-представителни за изследваната зона.

Б. НАБЛЮДЕНИЕ НА КЛАСИФИЦИРАНИ ТРАНСФЕРНИ И ПРОИЗВОДСТВЕНИ ЗОНИ

1. Класифицираните трансферни и производствени зони трябва да бъдат периодично наблюдавани, за да се проверява:

(а) че не е проявена професионална небрежност по отношение на произхода, източника и местоназначението на живите двучерупкови мекотели ;

(б) микробиологичното качество на живите двучерупкови мекотели във връзка с производствените и трансферните зони;

(в) за наличието на планктон, произвеждащ токсини, във водите на производствените и трансферните зони и на биотоксини в живите двучерупкови мекотели;

и

(г) за наличието на химически замърсители в живите двучерупкови мекотели.

2. За да бъде приложена алинея 1(б), (в) и (г), трябва да се изготвят планове за вземане на проби, които да предвиждат редовно провеждане на такива проверки или в зависимост от отделния случай, ако периодите на събиране на мекотелите не са равномерни. Географското разпределение на местата за вземане на проби и честота на вземане на пробите трябва да гарантират, че резултатите от анализа са възможно най-представителни за съответната зона.

3. Плановете за вземане на проби с цел проверка на микробиологичното качество на живите двучерупкови мекотели трябва да вземат под внимание по-специално:

(а) възможното колебание във фекалното замърсяване,

и

(б) параметрите, посочени в алинея 6, Част А.

4. Плановете за вземане на проби с цел проверка за планктон, произвеждащ токсини, във водите на производствените и трансферните зони и за биотоксини в живите двучерупкови мекотели трябва да вземат под внимание по-специално възможните колебания в присъствието на планктон, съдържащ морски биотоксини. Вземането на проби трябва да включва:

(а) периодично вземане на проби за откриване на изменения в състава на планктона, съдържащ токсини и тяхното географско разпространение. Резултати, които предполагат натрупване на токсини в месото на мекотелите трябва да бъдат последвани от интензивно вземане на проби;

(б) периодични тестове за токсичност като се използват мекотели от засегнатите зони, които са най-поддаващи се на замърсяване.

5. Честотата на вземане на проби за анализ на токсичността на мекотелите е по правило веднъж в седмицата за периода, през който е разрешено събиране на мекотели. Честотата може да бъде намалена за конкретни зони или за конкретни типове мекотели, ако анализът на риска от появяване на токсини или фитопланктон предполага много малък риск от появяване на токсични

епизоди. Но тя следва да нарасне, когато такава оценка предполага, че вземането на проби веднъж в седмицата няма да бъде достатъчно. Необходимо е оценката на риска периодично да се подлага на преглед, за да се направи оценка на риска от появата на токсини в живите двучерупкови мекотели от тези зони.

6. При наличие на информация за процентите на натрупване на токсини за група видове, които се отглеждат в една и съща зона, видът с най-висок процент може да се използва като показател. Това ще позволи използването на всички видове от групата, ако токсичните нива на вида, използван като показател, са под разрешените стойности. Когато токсичните нива на вида, използван като показател, са над разрешените стойности, събирането на мекотели от другите видове следва да се разреши само ако допълнителният анализ на другите видове показва токсични нива под разрешените стойности.

7. При осъществяването на наблюдение на планктона пробите следва да са представителни за водната колона и да дават информация за наличието на токсични видове както и за тенденциите при популациите. Ако се открият някакви изменения в токсичните популации, които могат да доведат до натрупвания на токсини, следва да се увеличи честотата на вземане на проби от мекотелите или да се поставят предпазни заграждения в зоните до получаването на резултатите от токсичния анализ.

8. Плановете за вземане на проби с цел проверка за химични замърсители трябва да направят възможно откриването на всяко превишаване на нивата, предвидени с Регламент на Комисията (ЕО) № 466/2001 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ ОВ L 77, 16.3.2001, с. 1. Регламентът с последните изменения и допълнения с Регламент (ЕО) № 655/2004 (ОВ L 104, 8.4.2004, с. 48).

В. РЕШЕНИЯ СЛЕД НАБЛЮДЕНИЕ

1. Когато резултатите от пробовземането показват, че са превишени здравните стандарти за мекотелите или че те могат по друг начин да излагат на риск здравето на хората, компетентният орган трябва да затвори съответната производствена зона и да предотврати събирането на живи двучерупкови мекотели. Но компетентният орган може и да промени класа на производствената зона на В или С, ако тя отговаря на необходимите изисквания, определени в Част А, и не излага на други рискове здравето на хората.

2. Компетентният орган може да отвори отново производствена зона, която е била затворена, само ако здравните стандарти за мекотелите отново отговарят на изискванията на законодателството на Общността. Ако компетентният орган е затворил производствената зона поради наличието на планктон или завишени нива на токсините в мекотелите, са необходими поне два последователни резултата под допустимите стойности, с най-малко 48 часа разлика между тях, за да може зоната да бъде отново отворена. Компетентният орган може да вземе предвид информацията за тенденциите при полипланктона, когато взема решение. Когато е налице ясна информация за динамиката на токсичността на дадена зона и при условие, че в последно време са получени данни за намаляваща тенденция на токсичност, компетентният орган може да реши да отвори отново зоната, ако резултатите, получени само от едно пробовземане са под разрешените стойности.

Г. ИЗИСКВАНЕ ЗА ДОПЪЛНИТЕЛНО НАБЛЮДЕНИЕ

1. Компетентният орган следва да наблюдава класифицираните производствени зони, когато е забранил събирането на живи двучерупкови мекотели от тях или е обвързал събирането със

специални условия, за да гарантира, че на пазара няма да бъдат пуснати продукти, които са вредни за здравето на хората.

2. Освен наблюдението на трансферните и производствените зони, посочени в алинея 1, Част Б, трябва да бъде създадена и система за контрол, обхващаща лабораторни изследвания за проверка на съответствието на предприятията за хранителни продукти с изискванията към крайния продукт на всички етапи на производство, преработка и разпределение. Системата за контрол по-специално удостоверява, че нивата на морските биотоксини и замърсителите не надвишават нормите за безопасност на храните и че микробиологичното качество на мекотелите не представлява заплаха за здравето на хората.

Д. ЗАПИСВАНЕ И ОБМЕН НА ИНФОРМАЦИЯ

Компетентният орган трябва да:

(а) създаде и поддържа актуализиран списък на одобрените производствени и трансферни зони, който съдържа подробна информация за тяхното местоположение и граници както и класа, към който принадлежи зоната, от която могат да се събират живи двучерупкови мекотели в съответствие с изискванията на настоящото Приложение. Този списък трябва да бъде разпратен на заинтересованите страни, засегнати от настоящото Приложение, като например производители, събирачи и оператори на пречиствателни и диспечерски центрове.

(б) информира незабавно заинтересованите страни, засегнати от настоящото Приложение, като например производители, събирачи и оператори на пречиствателни и диспечерски центрове, за промяна в местоположението, границите или класа на производствената зона или затварянето ѝ, било то временно или окончателно;

и

(в) предприеме незабавни действия, когато предвиденият по настоящото Приложение контрол, показва, че някоя производствена зона трябва да бъде затворена, да бъде променен класа ѝ или да бъде отново отворена.

Е. СОБСТВЕНИ ПРОВЕРКИ НА ПРЕДПРИЯТИЯТА ЗА ХРАНИТЕЛНИ ПРОДУКТИ

За да вземе решение относно класификация, отваряне или затваряне на производствени зони компетентният орган може да вземе предвид резултатите от контрола, проведен от предприятията за хранителни продукти или от организации, представляващи предприятията за хранителни продукти. В такъв случай компетентният орган трябва да е посочил лабораторията, която провежда анализа и, при необходимост, пробовземането и анализът трябва да е проведен в съответствие с протокол, приет от компетентния орган и предприятията за хранителни продукти или заинтересованата организация.

ГЛАВА III:

ОФИЦИАЛЕН КОНТРОЛ, ОТНАСЯЩ СЕ ДО ПЕКТИНИДИТЕ, СЪБИРАНИ ИЗВЪН КЛАСИФИЦИРАНИТЕ ПРОИЗВОДСТВЕНИ ЗОНИ

Официален контрол върху пектинидите, събирани извън класифицираните производствени зони, следва да се провежда на рибните тържища, в диспечерските центрове и в преработвателните предприятия. Официалният контрол следва да провери дали живите двучерупкови мекотели съответстват на здравните стандарти, предвидени в Приложение III, Раздел VII, Глава V към Регламент (ЕО) No 853/2004, както и на другите изисквания на Приложение III, Раздел VII, Глава IX към упоменатия Регламент.

ПРИЛОЖЕНИЕ III
РИБНИ ПРОДУКТИ

ГЛАВА I:

ОФИЦИАЛЕН КОНТРОЛ ВЪРХУ ПРОИЗВОДСТВОТО И ПУСКАНЕТО НА ПАЗАРА

1. Официалният контрол върху производството и пускането на пазара на рибни продукти включва по-специално:

- (а) редовна проверка на хигиенните условия при сваляне на брега и първа продажба;
 - (б) проверки през равни интервали от време на корабите и обектите на брега, включително и на рибните тържища и пазари на едро с цел да се направи проверка по-специално на:
 - (i) при необходимост, дали продължават да изпълняват условията за одобряването им,
 - (ii) дали рибните продукти са правилно обработвани,
 - (iii) съответствието им със санитарно-хигиенните и температурните изисквания,
- и
- (iv) чистотата на обектите, включително на корабите, техните помещения и съоръжения, и хигиената на персонала;

и

(в) проверки на условията за съхраняване и транспортиране.

2. Ако не е уговорено друго в алинея 3, официалната проверка на корабите:

- (а) може да се проведе, когато корабите акостират в пристанище в Държава-членка;
- (б) касае всички кораби, които свалят на брега рибни продукти на пристанища в Общността, независимо от флага си;

и

(в) може, при необходимост, когато се извършва от компетентния орган на Държавата-членка, под чийто флаг плава корабът, да бъде извършена докато корабът е в морето или когато е в пристанище на друга Държава-членка или на трета страна.

3. (а) Когато става въпрос за проверка на кораб-фабрика или кораб-хладилник, плаващ под флага на Държава-членка, която се провежда с цел одобряване на кораба, компетентният орган на Държавата-членка, под чийто флаг плава корабът, следва да извърши проверките така, че да съответстват на изискванията на Член 3, и особено на сроковете, определени в Член 3, алинея 2. При необходимост, упоменатият компетентен орган може да провери кораба докато е още в морето или когато е в пристанище на друга Държава-членка или на трета страна

(б) Когато компетентният орган на Държавата-членка, под чийто флаг плава корабът, е предоставил на кораба условно одобряване в съответствие с изискванията на Член 3, упоменатият компетентен орган може да упълномощи компетентен орган на:

(i) друга Държава-членка,

или

(ii) трета страна, която фигурира в списъка на третите страни, от които е разрешен вносът на рибни продукти, съставен в съответствие с изискванията на Член 11, да направи последваща проверка с цел предоставяне на пълно одобряване или продължаване на условното одобряване в съответствие с изискванията на Член 3, алинея 1 (б) или да извърши преглед на одобряването в съответствие с изискванията на Член 3, алинея 4. При необходимост, упоменатият компетентен орган може да направи проверка на място на кораба докато е още в морето или когато е в пристанище на друга Държава-членка или на трета страна.

4. Когато компетентният орган на Държава-членка упълномощава компетентния орган на друга Държава-членка или на трета страна да извършва проверки от негово име в съответствие с изискванията на алинея 3, двата компетентни органа следва да се споразумеят за условията, регламентиращи проверките. Условията следва по-специално да гарантират, че компетентният орган на Държавата-членка, под чийто флаг плава корабът, ще получава незабавно доклади за резултатите от проверките и всяко съмнение за несъответствие, за да може да предприеме необходимите мерки.

ГЛАВА II:

ОФИЦИАЛЕН КОНТРОЛ ВЪРХУ РИБНИТЕ ПРОДУКТИ

Официалният контрол върху рибните продукти трябва да включва най-малко следните елементи.

А. ОРГАНОЛЕПТИЧНИ ПРОВЕРКИ

Произволните органолептични проверки трябва да се правят на всички етапи на производството, преработката и разпределението. Една от целите на тези проверки е проверка на съответствието с критериите за пресни продукти, създадени в съответствие със законодателството на Общността. По-специално в тях се включва проверка на всички етапи на производството, преработката и разпределението дали рибните продукти не надвишават базовите стойности на критериите за пресни продукти, създадени в съответствие със законодателството на Общността.

Б. ПОКАЗАТЕЛИ ЗА ПРЕСНИ ПРОДУКТИ

Когато органолептичната проверка показва съмнения за това, че рибните продукти са пресни, могат да се вземат проби и да се подложат на лабораторно изследване, за да се определят стойностите на общия летлив азот (TVB-N) и азотния триметиламин (TMA-N).

Компетентният орган следва да използва критериите, предвидени съгласно законодателството на Общността.

Когато органолептичният преглед дава основания за съмнения относно наличието на други условия, които биха могли да увредят здравето на хората, следва да се вземат необходимите проби за проверка на съответствието.

В. ХИСТАМИН

Изпитването за наличие на хистамин чрез произволна извадка се извършва с цел проверка на съответствието с допустимите стойности, предвидени съгласно законодателството на Общността.

Г. ОСТАТЪЧНИ ВЕЩЕСТВА И ЗАМЪРСИТЕЛИ

Необходимо е да се вземат мерки за осъществяване на наблюдение, за да се контролират нивата на остатъчните вещества и замърсителите в съответствие с изискванията на законодателството на Общността.

Д. МИКРОБИОЛОГИЧНИ ПРОВЕРКИ

При необходимост, следва да се извършат микробиологични проверки в съответствие с правилата и критериите в тази област, предвидени съгласно законодателството на Общността.

Е. ПАРАЗИТИ

Необходимо е да се направи изпитване за наличие на паразити чрез произволна извадка, за да се провери съответствието със законодателството на Общността относно паразитите.

Ж. ОТРОВНИ РИБНИ ПРОДУКТИ

Необходимо е да се организират проверки, за да се гарантира, че следните рибни продукти няма да бъдат пуснати на пазара:

1. отровни риби от следните семейства: *Tetraodontidae*, *Molidae*, *Diodontidae* и *Canthigasteridae*;

и

2. рибни продукти, съдържащи биотоксини като *Ciguatera* или други токсини, опасни за здравето на хората. Но рибни продукти, получени от двучерупкови мекотели, бодлокожи, туникати и морски коремоноги, могат да бъдат пускани на пазара, ако са били произведени в съответствие с изискванията на Раздел VII на Приложение III към Регламент (ЕО) № 853/2004 и отговарят на изискванията на стандартите, предвидени в Глава V, точка 2 на упоменатия раздел.

ГЛАВА III:

РЕШЕНИЯ СЛЕД КОНТРОЛА

Рибните продукти следва да бъдат обявени за негодни за човешка консумация, ако:

1. органолептичните, химичните, физичните или микробиологичните проверки и проверките за паразити показват, че те не отговарят на изискванията на законодателството на Общността в тази област;

2. съдържат в ядивните си части замърсители или остатъчни вещества, които надвишават стойностите, предвидени от законодателството на Общността, или чиито нива са такива, че при изчисляване на количественото потребление на продукта става ясно, че биха превишили допустимите дневни или седмични разрешени количества за хората;

3. са получени от:

(i) отровни риби,

(ii) рибни продукти, които не отговарят на изискванията на Глава II, част Ж, точка 2 относно биотоксините,

или

(iii) двучерупкови мекотели, бодлокожи, туникати и морски коремоноги, съдържащи морски биотоксини, чието общо количество надвишава стойностите, посочени в Регламент (ЕО) № 853/2004;

или

4. компетентният орган счита, че могат да изложат на опасност здравето на хората и животните или поради друга причина са негодни за човешка консумация.

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

СУРОВО МЛЯКО И МЛЕЧНИ ПРОДУКТИ

ГЛАВА I:

КОНТРОЛ ВЪРХУ ФЕРМИТЕ ЗА ПРОИЗВОДСТВО НА МЛЯКО

1. Животните във фермите за производство на мляко трябва да преминат през официален контрол за проверка на съответствието със здравните изискванията към производството на сурово мляко, и по-специално към здравния статус на животните и използването на ветеринарно-медицински продукти.

Такъв контрол може да бъде проведен при осъществяването на ветеринарните проверки, извършвани в съответствие с разпоредбите на Общността относно здравето на хората и животните и хуманното отношение към животните, и може да бъде проведен от одобрен ветеринар.

2. Ако са на лице основания за съмнение, че не са спазени изискванията към опазване здравето на животните, следва да се направи проверка на общия здравен статус на животните.

3. Фермите за производство на мляко следва да бъдат подложени на официален контрол, за да се провери дали се спазват санитарно-хигиенните изисквания. Официалният контрол може да включва проверки на място и/или наблюдение на контрола, провеждан от професионалните организации. Ако стане ясно, че хигиената е недостатъчна, компетентният орган следва да провери, че са предприети необходимите мерки, за да се коригира ситуацията.

ГЛАВА II:

КОНТРОЛ ВЪРХУ СУРОВОТО МЛЯКО ПРИ СЪБИРАНЕ

1. Компетентният орган следва да наблюдава проверките, извършвани в съответствие с изискванията на Приложение III, Раздел IX, Глава I, Част III към Регламент (ЕО) № 853/2004.

2. Ако предприятието за хранителни продукти не е коригирало ситуацията в срок от три месеца от първото уведомяване от страна на компетентния орган за несъответствие с критериите за броя в едно петри и броя на соматичните клетки, доставките на мляко от фермата следва временно да се спрат или - в съответствие със специфично разрешение или общи указания от компетентния орган - към тях да бъдат поставени изисквания, отнасящи се до необходимото пречистване на млякото и използването му така, че да се предпази здравето на хората. Временното спиране на доставките или въвеждането на изисквания следва да продължи докато предприятието за хранителни продукти докаже, че суровото мляко отново отговаря на критериите.

ПРИЛОЖЕНИЕ V

ОБЕКТИ, КОИТО НЕ ПОДЛЕЖАТ НА ИЗИСКВАНЕТО ПО ЧЛЕН 12, АЛИНЕЯ 1 ДА ФИГУРИРАТ В СПИСЪК

За следните обекти в трети страни не е необходимо да фигурират в списъците, изготвени и актуализирани в съответствие с изискванията на Член 12, алинея 4:

1. обекти, които се занимават с обработване на продукти от животински произход, за които в Приложение III към Регламент (ЕО) № 853/2004 не са предвидени изисквания;
2. обекти, които се занимават само с първично производство;
3. обекти, които се занимават само с транспортни операции;

4. обекти, които се занимават само със съхраняването на продукти от животински произход, за които не се изисква съхраняване при контролирана температура.

ПРИЛОЖЕНИЕ VI

ИЗИСКВАНИЯ КЪМ СЕРТИФИКАТИТЕ, ПРИДРУЖАВАЩИ ВНОСА

1. Когато представителят на компетентния орган на третата страна - експедитор издава сертификат, който придружава пратката с продукти от животински произход, предназначени за Общността, той трябва да подпише сертификата и да осигури поставянето на официален печат върху него. Това изискване се прилага за всяка страница на сертификата, ако той се състои от повече от една страница. Когато става въпрос за кораби-фабрики, компетентният орган може да упълномощи капитана или друг офицер на кораба да подпише сертификата.

2. Сертификатът трябва да е изготвен на официалния език или езици на третата страна-експедитор и на Държавата-членка, в която става граничната проверка, или да бъде придружен от заверен превод на упоменатия език или езици. По искане на Държавата-членка на местоназначение сертификатите трябва също да се придружават от заверен превод на официалния език или езици на упоменатата Държава-членка. Но е възможно със съгласието на Държавата-членка да бъде използван официален език на Общността вместо собствения ѝ език.

3. Официалният вариант на сертификата трябва да придружава пратките при влизането им в Общността.

4. Сертификатът трябва да е съставен от:

(а) един хартиен лист;

или

(б) две или повече страници, които съставляват един цял и неделим хартиен лист;

или

(в) поредица от страници, номерирани така, че да е ясно, че всяка страница е част от крайна поредица (например "страница 2 от четири страници").

5. Сертификатите трябва да имат уникален идентификационен номер. Когато сертификатът е съставен от няколко страници, този номер трябва да се вижда на всяка страница.

6. Сертификатът трябва да бъде издаден преди пратката, за която се отнася, да излезе извън контрола на компетентния орган на третата страна-експедитор.